σοσιαλιστικη
ΕΚΦΡΑΣΗ
ΚΕΝΤΡΙΚΟ ΟΡΓΑΝΟ ΤΗΣ Σ.Ν. ΕΔΕΝ
σοσιαλιστικη εκφραση αρ. φυλλου 46

Στές άλλες σελίδες
- ΠΟΡΤΟΓΑΛΛΙΑ
- ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΕΞΙΑ
- ΕΡΓΟΣΤΑΣΙΟ ΚΟΚΑ-ΚΟΛΑ
- ΛΟΓΟΚΡΙΣΙΑ
- ΦΟΙΤΗΤΕΣ ΑΓΓΛΙΑΣ

ΕΝΩΣΗ ΕΠΑΝΑΣΤΑΤΙΚΗΣ ΝΕΟΛΑΙΑΣ:

ΟΧΙ ΣΤΟ ΦΑΣΙΣΜΟ ΤΟΥ ΝΤΕΝΚΤΑΣ

Οι πληροφορίες που μας φτάνουν κάθε τόσο απο τα κατεχόμενα είναι ενδεικτικες του βάθους της κοινωνικης, οικονομικης και πολιτικης κρίσης που διέρχεται το καθεστως του Ντεχτας.

Μια απο τις τελευταίες πληροφορίες αναφέρει ότι σε μαζικη συγκέντρωση που έγινε στον κινηματογράφο «Ζαφερ» στην τουρκικη συνοικία της Λευκωσίας, στην οποία πήραν μέρος οι οργανώσεις, «Ενωση Επαναστατικης Νεολαίας», «Συμβουλίου Νεολαίας ανώτερης Εκπαίδευσης» και «Συμβουλίου Γονέων Σπουδαστων» κατηγορήθηκε η κυβέρνηση Ντεχτας για τις φασιστικες μεθόδους που χρησιμοποιει σε βάρος της νεολαίας. Ανακοινώθηκε ότι χρησιμοποιείται η διανομη των υποτροφιων και η εφαρμογη πειθαρχικων μέτρων για να συντριβει «ο ακαδημαϊκος, οικονομικος και δημοκρατικος αγώνας της νεολαίας». Οι ομιλητες ζήτησαν την άμεση εγραφη των επιλαχόντων, την αύξηση των υποτροφιων και την ίδρυση νέων φοιτητικων εστιων.

Μια άλλη πρόσφατη είδηση αναφέρει ότι το «Κόμμα Κοινονικης Απελευθέρωσης» με ανακοίνωσή-του δηλώνει ότι αναμένει κοινωνικη αναταραχη που μπορει να εκδηλωθει την κάθε στιγμη σε οποιαδήποτε μορφη, χωρις να αποκλείεται και ένοπλη δράση γιατι το «κράτος» βρίσκεται σε κρίση λόγω του διαβρωμένου καθεστώτος του Ντεχτας και της οικονομικης πολιτικης του.
Ο αρχηγος επίσης του Ρεπουπλικανικου Κόμματος κ. Οζγκτουρ σε δηλώσεις-του στη «Χαλκιν-Σεσι» είπε όπως το κόμμα του Ντεχτας ταυτίζεται με τους εργοδότες και ότι γίνονται επιθέσεις κατα των συνταγματικων δικαιωμάτων των εργαζομένων και παραβιάζονται οι συλλογικες συμβάσεις.

Ολα αυτα είναι συμπτώματα της όξυνσης των αντιθέσεων ανάμεσα στην τουρκοκυπριακη κοινότητα. Αυτο οφείλεται στο γεγονος ότι το καθεστως του Ντεχτας όχι μόνο δεν έφτιαξε τον παράδεισο που υποσχόταν στους Τουρκοκυπρίους, αλλα τους δημιούργησε προβλήματα μεγαλύτερα απο εκείνα που αντιμετώπιζαν πριν . Η τουρκοκυπριακη οικονομικη ολιγαρχία άρπαξε αποκλειστικα για τον εαποκλειστικα για τον εαυτο-της τον πλούτο που εγκαταλήφθηκε το 74, και εκμεταλλεύτηκε τις εργαζόμενες μάζες της τουρκοκυπριακης κοινότητας. Είναι, φυσικο ενόσω τα προβλήματα των εργαζομένων τουρκοκυπριακων μαζων δεν επιλύονται αλλα επιδεινώνονται, να αναπτύσσεται και η αντίδρασή-τους.
Απο την άλλη πλευρα το καθεστως του Ντεχτας, αδυνατώντας να βρει κάποια λύση καταφεύγει στην ένταση της βίας και της καταπίεσης.

Αυτη η αντίδραση των τουρκοκυπριακων μαζων δημιουργει πολλες πλπίδες. Ανάμεσα στην τουρκοκυπριακη και την ελληνοκυπριακη εργατικη τάξη υπάρχουν πολλα κοινα σημεία. Τόσο στη μια περίπτωση όσο και στην άλλη η τάξη αυτη είναι εκείνη που πληρώνει στο μεγαλύτερο βαθμο τα αποτελέσματα της κατάστασης που δημιούργησε ο ιμπεριαλισμος το 74. Αντίθετα η οικονομικη ολιγαρχία, τόσο η ελληνοκυπριακη, όσο και η τουρκοκυπριακη έχουν εκμεταλλευτει όσο μπορούσαν τη νέα κατάσταση χάριν των ταξικων-τους συμφερόντων.

Οι τουρκοκύπριοι και οι ελληνοκύπριοι εργαζόμενοι έχου δείξει την αντίδραση-τους στην κατάσταση που τους επιβλήθηκε με ποικίλους τροπους (διαδηλώσεις, απεργίες και διαμαρτυρίες). Αυτο είναι θετικο, δεν είναι όμως αρκετο. Θα πρέπει μέσα απο τις εκδηλώσεις και τους πολιτικους και κοινωνικους-τους αγώνες να συνειδητοποιήσουν πλήρως την κοινότητα των στόχων-τους αποχτώντας αμοιβαία εμπιστοσύνη. Είναι ο μόνος τρόπος για να δοθει μια σωστη λύση στο αδιέξοδο του κυπριακου.

Η ΑΡΣΗ ΤΟΥ ΕΜΠΑΡΓΚΟ

Η άρση του εμπάργκο, με απόφαση της αμερικανικης γερουσίας την περασμένη βδομάδα, έχει διαλύσει κάθε αυταπάτη αναφορικα με την πολιτικη των ιμπεριαλιστων. Επιβάλλεται τώρα να προχωρήσουμε στην αποφασιστικη προώθηση αγωνιστικου προγράμματος, χωρις αυταπάτες σχετικα με την δυνατότητα δυτικων πιέσεων πάνω στη Τουρκία και για το ρόλο διαφόρων λόμποι και της λεγόμενης διεθνης κοίνης γνώμης.

Το εμπάργκο επιβλήθηκε στην Τουρκία, όχι γιατι το κογκρέσσο των ΗΠΑ νοιαζόταν για μια δίκαιη λύση στη Κύπρο Επιβλήθηκε μέσα στα πλαίσια της διαμάχης μεταξυ κογκρέσσου και κυβέρνησης Νίξον και απο τότε, τόσο η αμερικανικη κυβέρνηση όσο και το Κογκρέσσο αναζητούσαν τρόπους για την άρση-του. Η απόφαση της Γερουσίας, για την άρση του εμπάρκο ήταν θέμα χρόνου.

Ένα μεγάλο μέρος της πολιτικης της κυβέρνησης-μας, όμως, βασίστηκε πάνω στην προσπάθεια διατήρησης του εμπάργκο. Πολύτιμος χρόνος χάθηκε. Ο χρόνος αυτος και τα μέσα που σπατάλησε η κυβέρνηση θάπρεπε να χρησιμοποιηθουν για την προώθηση ενος ολοκληρωμένου προγράμματος αγώνα, χωρις αυταπάτες για το ρόλο διαφόρων δυνάμεων, και κυβερνήσεων.

Σήμερα δυστυχως, συνεχίζουν να υπάρχουν και να προβάλλονται επικίνδυνα επιχειρήματα και απόψεις. Μετα απο την απόφαση για άρση του εμπάργκο, κυβερνητικη πηγη άφησε να νοηθει πως τελικα η άρση του εμπάργκο θα έχει και θετικα αποτελέσματα. Δηλαδη πως, τώρα που η Τουρκία έχει πετύχει την τροφοδότηση της με σύγχρονο αμερικανικο στρατιωτικο υλικο θα αλλάξει, και την αδιάλλακτη στάση της πάνω στο κυπριακο. Λέγεται πως υπάρχει συμφωνία μεταξυ Τουρκίας και κυβέρνησης Κάρτερ -πως με την άρση του εμπάργκο η Τουρκία θα κάνει παραχωρήσεις. Αυτος ο τρόπος αντιμετώπισης της επικίνδυνης πολιτικης πραγματικότητας στην οποία ζει η Κύπρος έχει μέχρι τώρα φέρει τα πιο αρνητικα αποτελέσματα. Οποιαδήποτε τακτικη της κυβέρνησης μας, βασίζεται πάνω στην «καλη θέληση» της Αμερικης και των Δυτικων Καπιταλιστικων χωρων και την ανάμειξη τους στο να βρεθει μια δίκαιη λύση του κυπριακου, είναι επικίνδυνη. Ο λαος το γνωρίζει αυτο και με την άρση του εμπάργκο αυτη η διαπίστωσης μέσα στο λαο έχει γίνει ακόμα πιο έντονη.

Η οργάνωση-μας καλει τον Κυπριακο λαο να αγωνιστει για:
* Λήψη τολμηρων οικονομικων μέτρων, για την ενίσχυση του αγώνα και τη δίκαιη κατανομη των πόρων.
* Λήψη μέτρων που να ανοίγουν τον δρόμο για την δημιουργία ενος κοινου αντιϊμπεριαλιστικου μετώπου ελληνοκυπρίων και Τουρκοκυπρίων εργαζομένων.
* Να σταματήσει η ουτοπικη προσπάθεια εξευμενισμου των δυτικων κυβερνήσεων. Στο χώρο της Δύσης πρέπει να στραφούμε προς τις εργατικες μάζες αυτων των χωρων.

ΠΟΡΤΟΓΑΛΛΙΑ

οι καπιταλίστες κλιμακώνουν την επίθεση

Τὸν περασμένο Δεκέμβη ἡ κυβέρνηση μειοψηφείας τοῦ Μάριου Σοάρες στὴ Πορτογαλλία ἐξαναγκάστηκε σὲ παραίτηση ὅταν τὸ Κομμουνιστικὸ Κόμμα *(P.C.P.)* καταψήφισε μαζὶ μὲ τὰ ἀστικὰ κόμματα τὰ οἰκονομικὰ μέτρα ποὺ προτάθηκαν γιὰ τὸ ξεπέρασμα τῆς οἰκονομικῆς κρίσης ποὺ μαστίζει τὴ χώρα. Αὐτὰ τὰ μέτρα εἶχαν στόχο νὰ ἱκανοποιήσουν τὶς ἀπαιτήσεις τοῦ Διεθνοῦς Νομισματικοῦ Ταμείου *(I.M.F.)* γιὰ δανειοδότηση τῆς Πορτογαλλίας,χτυπώντας βασικὰ τὸ βιοτικὸ ἐπίπεδο τῶν ἐργαζομένων.

Παρὰ τὶς μεγαλόστομες ἀπειλὲς τοῦ Μάριο Σοάρες ὅτι δὲν ἦταν διατεθειμένος νὰ σχηματίσει ἄλλη κυβέρνηση ἢ νὰ ὑποστηρίξει κυβέρνηση ἄλλου κόμματος, μετὰ ἀπὸ πιέσεις τόσο ἀπὸ τὴν Πορτογαλλικὴ δεξιὰ ὅσο καὶ ἀπὸ τὴν Σοσιαλιστικὴ Διεθνεῖ δέχτηκε νὰ ἡγηθεῖ μιᾶς κυβέρνησης συνασπισμοῦ τοῦ Σοσιαλιστικοῦ Κόμματος*(P.S.P.)* καὶ τοῦ πιὸ ἀντιδραστικοῦ δεξιοῦ πολιτικοῦ σχήματος τῆς χώρας, τῆς Ἕνωσης Δημοκρατικοῦ Κέντρου *(CDS)*. Ὅπως ἦταν φυσικὸ τὸ πρόγραμμα τοῦ συνασπισμοῦ βασιζόταν σὲ ἀσάφειες καὶ ὑπεκφυγὲς μὲ ἀποτέλεσμα νὰ κάμνει τὴν κυβέρνηση ἀνίκανη νὰ ἀντιμετωπίσει ὁποιοδήποτε σοβαρὸ πρόβλημα στὴ χώρα.

Μέχρι τὸ τέλος τοῦ Ἰούλη οἱ διαφορὲς τῶν δυὸ κομμάτων ὁδήγησαν σὲ νέα παραίτηση τῆς κυβέρνησης. Ἐπίκεντρο τῆς σύγκρουσης ἦταν ἡ ἀγροτικὴ πολιτικὴ ποὺ τὸ *CDS* θεωρεῖ σὰν «ἀριστερή». Κύριος στόχος τῆς Πορτογαλλικῆς κεφαλαιοκρατίας εἶναι ἡ ἐπιστροφὴ στοὺς γαιοχτήμονες τῶν χτημάτων ποὺ κατάλαβαν οἱ ἀγρότες μέσα στὴν ἐπαναστατικὴ ἔξαρση ποὺ ἀκολούθησε τὴν ἀνατροπὴ τῆς διχτατορίας τοῦ Γκαετάνο.

Ἡ διαφωνία πάνω στὸ ἀγροτικὸ θέμα δὲν εἶναι μιὰ ἁπλῆ διαφορὰ ἄποψης μεταξὺ τοῦ *PSP*καὶ τοῦ*CDS*. Εἶναι ἕνα πρόβλημα ποὺ βρίσκεται στὴ βάση τῆς σύγκρουσης τῆς ἐπανάστασης μὲ τὴν ἀντεπανάσταση. Οἱ ἐργάτες τῆς γῆς ποὺ γιὰ δεκαετίες ἔζησαν στὴν ἀθλιότητα κάτω ἀπὸ τὴν ἐκμετάλλευση μιᾶς μικρῆς κλίκας διεφθαρμένων γαιοχτημόνων δὲν πρόκειται νὰ δεχτοῦν χωρὶς μάχη τὴν ἀπώλεια βασικῶν καταχτησεων ποὺ κέρδισαν μέσα ἀπὸ τὴν ἐπανάσταση. Τὸ *PSP* ὅσο κι ἂν εἶναι πρόθυμο νὰ συνεργαστεῖ μὲ τὴν δεξιὰ δὲν εἶναι σὲ θέση, γιὰ τὴν ὥρα τουλάχιστο, νὰ χτυπήσει ἀνοιχτὰ καὶ βίαια τὶς ἴδιες τὶς δυνάμεις ποὺ τὸ στηρίζουν.

Ἀντίθετα ἡ δεξιὰ μὲ τὸ νὰ θίξει τόσο ἄμεσα τὸ ἀγροτικὸ θέμα καὶ νὰ ἀπαιτεῖ τὸ διώξιμο τοῦ Ὑπουργοῦ Γεωργίας δείχνει πώς ἔχει πιὰ ξεπεράσει τὸν πανικὸ τῶν πρώτων χρόνων τῆς ἐπανάστασης καὶ αἰσθάνεται ἀρκετὰ δυνατὴ γιὰ νὰ προχωρήσει σὲ μιὰ τελικὴ ἀναμέτρηση μὲ τὴν ἐπανάσταση. Βασικὸς λόγος γι' αὐτὴ τὴ σιγουριὰ εἶναι ἡ ἀνικανότητα ποὺ ἔδειξαν μέχρι τώρα τὰ κόμματα τῆς ἀριστερᾶς νὰ καθοδηγήσουν τὸ ἐργατικὸ κίνημα μὲ ἐπαναστατικὲς προοπτικὲς γιὰ τὴν κατάληψη τῆς ἐξουσίας ἀπὸ τὴν ἐργατικὴ τάξη. Γι' αὐτὸ ἡ δεξιὰ δὲν αἰσθάνεται καὶ τόσο ἄνετα στὴν προοπτικὴ νέων ἐκλογῶν ποὺ ἀπὸ τὴ μιὰ θὰ τῆς πρόσφεραν μιὰ αὐξημένη δύναμη, ἀπὸ τὴν ἄλλη ὅμως θὰ σήμαιναν μιὰ νέα κινητοποίηση τῶν μαζῶν ποὺ θὰ ἔβαζε σὲ κίνδυνο τὸ σημερινὸ πολιτικὸ ἰσοζύγιο, προκαλώντας διεργασίες μέσα στὰ κόμματα τῆς ἀριστερᾶς ποὺ ἴσως νὰ ξέφευγαν ἀπὸ τὸν ἔλεγχο τῆς ἄρχουσας τάξης.

Ἔτσι ὁ στρατηγὸς Ρομάλιο Ἐάνες, ὁ δεξιὸς πρόεδρος ποὺ ψηφίστηκε μὲ τὴν ὑποστήριξη τῶν Σοσιαλιστῶν, προσπάθησε νὰ λύ-

---

Συζητηση :

ΓΙΑ ΕΝΑ ΑΦΤΟΝΟΜΟ ΓΥΝΑΙΚΕΙΟ ΚΙΝΗΜΑ

«Απο την αρχη του κόσμου η καταπίεση ήταν το κοινο χαρακτηριστικο της γυναίκας και του εργάτη. Η γυναίκα ήταν το πρώτο ανθρώπινο πλάσμα που δοκίμασε δεσμα, η γυναίκα ήταν σκλάβα πριν άπο την ύπαρξη σκλάβου»

Μπεμπελ

Το γυναικείο κίνημα έχει ταυτιστει με ακρότητες όπως το περίφημο κάψιμο των σουτιεν και με την έξαλλη επίθεση ενάντια στους άντρες. Αυτο είναι μια κακοήθης διαστρέβλωση που έχει καλλιεργηθει δυστυχως με έπιτυχία, απο τον αστικο τύπο καί προπαγάνδα. Κι αυτο γιατι το γυναικείο κίνημα είναι γεμάτο έπαναστατικότητα και δυναμισμο που επιτίθεται σε κάθε δομη του καπιταλιστικου πατριαρχικου συστήματος, σε κάθε καταπίεση και εκμετάλλευση. Στόχος του κινη ματος δεν πρέπει να είναι μονάχα η οικονομικη βάση αλλα και όλο το εποικοδόμημα που την στηρίζει. Η θέση των γυναικων δεν θ' αλλάξει αυτόματα με την κατάρρευση του καπιταλιστικου σικονομικου συστήματος. Χρειάζεται μια ταυτόχρονη επίθεση ενάντια στην ιδεολογία και τους θεσμους της άρχουσας τάξης, που έχουν κρατήσει την γυναίκα σε κατώτερη κοινωνικη θέση. (ΤΟ ΓΥΝΑΙΚΕΙΟ ΚΙΝΗΜΑ-έκδοσεις κύταρο). Η αναγκαιότητα ενος γυναικείου κινήματος είναι απαραίτητη γιατι τα προβλήματα που υπάρχουν επηρεάζουν σχεδον όλες τις γυναίκες.

Το γυναικείο κίνημα αντικειμενικα, είναι ανεξάρτητο γιατι είναι κάτι το πολυ πλατυ που δεν μπορει να κλειστει στα πλαίσια ενος κόμματος. Βέβαια ένα κόμμα με σωστες αρχες και τακτικη μπορει να βοηθήσει στην επίλυση των γυναικείων προβλημάτων και στο ανέβασμα του κινήματος πιο γενικα. Την ίδια στιγμη όμως που το γυναικείο κίνημα μπορει να λειτουργα αυτόνομα δεν παύει απο το ν' αποτελει αναπόσπαστο μέρος του υπολοίπου εργατικου κινήματος.

Το γεγονος ότι οι γυναίκες μπορουν να οργανώνονται και να δρουν ανεξάρτητα είναι αποτέλεσμα της φύσης των προβλημάτων. Γιατι ενω όλα τα προβλήματα είναι γέννημα του κοινωνικου συστήματος, ορισμένα απο αυτα δεν παύουν απο το να είναι ειδικα γυναικεία προβλήματα.

Προβλήματα που επηρεάζουν τις γυναίκες περισσότερο απο οποιοδήποτε άλλο, γ' αυτο και τις αφορουν περισσότερο. Έτσι οι γυναίκες είναι οι πρώτες που πρέπει ν' αγωνιστουν για τα προβλήματα τους, όχι μόνο γιατι τα γνωρίζουν καλύτερα αλλά και γιατι θα είναι πιο αποτελεσματικες στο δικο τους χώρο. Όπως λόγου χάρη, ένας εργάτης είναι πιο αποτελεσματικος όταν κάνει συνδικαλιστικη δουλεια στο εργοστάσιο που δουλεύει, παρα στο διπλανο εργοστάσιο.

Δημοσιεύουμε σήμερα τις απόψεις της σ. Λουίζας για το θέμα του Γυναικείου Κινήματος μέσα στο πλαίσιο της αυξήτησης που έχουμε ανοίξει μέσα από τις στήλες της Σ.Ε. Από το κείμενο της σ. Λουίζας έχουμε αφαιρέσει μια σχετικά εκτενή εισαγωγή που αναφέρεται ειδικά στην καταπίεση της γυναίκας για λόγους χώρου. Αυτή η εισαγωγή αποτελεί ένα αυτοτελές κείμενο και ελπίζουμε να το χρησιμοποιήσουμε μελλοντικά.

η συνταχτική επιτροπή

Μερικοι υποστηρίζουν ότι η δημιουργία ανεξάρτητου γυναικείου κινήματος διασπα την εργατικη τάξη. Εδω πρέπει να ξεκαθαρίσουμε πως σε καμια περίπτωση δεν βλέπουμε το γυναικείο κίνημα ξεκομένο απο το εργατικο. Αντίθετα όπως είπαμε και πιο πάνω το βλέπουμε σαν αναπόσπαστο κομμάτι του εργατικου κινήματος. Ένα κομμάτι όμως που μπορει να δρα αυτόνομα ανάλογα με τα προβλήματα που υπάρχουν. Κάτι τέτοιο βοηθα στο ανέβασμα του όλου κινήματος όπως λόγου χάρη βοηθα και οποιοσδήποτε άλλος κοινωνικος ή οικονομικος αγώνας των εργαζομένων.

Υπάρχουν διάφοροι λόγοι για το γεγονος ότι το γυναικείο κίνημα δεν μπορει να περιοριστει στα πλαίσια ενος κόμματος, χωρις τούτο να σημαίνει ότι μέλη του κόμματος δεν μπορουν να συμμετέχουν σε γυναικείες κινήσεις: πρώτα απ' όλα απο την φύση του το κίνημα είναι κάτι το πλατυ.

Η δημιουργία γυναικείων ομάδων μπορει να συμπεριλαμβάνει ανθρώπους που μπορει μεν να διαφωνουν σε ορισμένα θέματα, όμως όσον αφορα το γυναικείο πρόβλημα έχουν κοινες αρχες και κοινους στόχους. Μ' αυτο τον

συνέχεια στη 3η σελίδα

ΣΟΣΙΑΛΙΣΤΙΚΗ ΕΚΦΡΑΣΗ

ΚΛΗΡΙΔΗΣ ΚΑΙ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ

Στις τελευταίες του ομιλίες ο αρχηγος του ΔΗΣΥ Γλαύκος Κληρίδης εμφανίστηκε σαν υπέρμαχος των δημοκρατικων διαδικασιων και της ελεύθερης έκφρασης απόψεων. Μια τέτοια τοποθέτηση προερχόμενη απο ένα απο τους πιο συντηρητικους ηγέτες της δεξιας είναι ασφαλως το αποκορύφωμα της υποκρισίας. Ταυτόχρονα όμως πρέπει να ανησυχει την κυπριακη αριστερα το γεγονος ότι μπορει σήμερα ο κ. Κληρίδης να παρουσιάζει την παράταξη-του σαν τη μόνη παράταξη που ασκει κριτικη για τα όσα κακα γίνονται σ' αυτο το τόπο, για τις αδυναμίες της κυβερνητικης πολιτικης και ακόμα για την πολιτικη φίμωση που αναμφίβολα επιχειρείται απο το κράτος. Δεν είναι καθόλου άγνωστο ότι για χρόνια τώρα οι Κύπριοι κατατάσσονται απο κυβερνητικες υπηρεσίες σε «εθνικόφρονες» και αριστερους με στόχο τον αποκλεισμο των δευτέρων απο πολλα πόστα στη δημόσια υπηρεσία. Το πρόβλημα βρίσκεται στο ότι η αριστερα για χάρη της υποστήριξης μιας δεξιας κυβέρνησης πάνω στο «εθνικο» θέμα μείωσε την κριτικη-της απέναντι στο σύστημα σε τέτοιο βαθμο που θεωρείται απο τις πλατειες μάζες σαν συμπολίτευση. Η «δημοκρατικη» επίθεση του Κληρίδη δεν πρέπει να μείνει αναπάντητη. Είμαστε βέβαιοι πως μια συνεπης ταξικη κριτικη απο την αριστερα θα αποδείξει πολυ σύντομα το πόσο κούφιος είναι ο «δημοκρατισμος»του κ. Κληρίδη.

Ο ΚΥΒΕΡΝΗΤΙΚΟΣ ΕΚΠΡΟΣΩΠΟΣ

Μια πολυ παράδοξη δήλωση έγινε τελευταία απο τον κυβερνητικο εκπρόσωπο. Αναφερόμενος προφανως στην κριτικη στάση της αριστερας απέναντι στην Αμερικη μετα την άρση του εμπάργκο, ούτε λίγο, ούτε πολυ είπε πως δεν πρέπει να κάμνουμε επιθέσεις ενάντια στις ΗΠΑ αλλα να εκμεταλλευτούμε τα «θετικα» στοιχεία της άρσης του εμπάργκο. Αφου για μια ολόκληρη περίοδο η πολιτικη της κυβέρνησης είχε σαν επίκεντρο τη διατήρηση του εμπάργκο, τώρα που αυτη η πολιτικη αποδείχτηκε φιάσκο, αντι να σταματήσουν κάθε είδους αυταπάτες φαίνεται πως ο κυβερνητικος εκπρόσωπος αγωνίζεται να πιαστει απο τα ερείπια της για να συντηρήσει την ιδεολογία της αδράνειας. Για μας το θέμα είναι- όπως πάντοτε ήταν-θέμα αγώνα των κυπρίων εργαζομένων ενάντια στον ιμπεριαλισμο και τα ντόπια προγεφυρώματα-του. Οι ΗΠΑ σήμερα κοινουν τα νήματα της επίθεσης ενάντια στην Κύπρο. Το να προσπαθει κανεις να καλοπιάνει τους εχθρους-του δείχνει μόνο πως έχει εγκαταλείψει οποιαδήποτε προοπτικη αγώνα ενάντια τους.

Η ΚΥΠ

Η υπόσχεση του κ. Κυπριανου ότι η ΚΥΠ θα σταματήσει να επεμβαίνει στους διορισμους και τις προαγωγες των δημοσίων υπαλλήλων είναι σημαντικη. Απο τη μια αναγνωρίζεται επίσημα μια σκανδαλώδης πρακτικη που εφαρμόζεται απο την κυβέρνηση ενω απο την άλλη γίνεται αποδεκτο ότι αυτη η πραχτικη πρέπει να σταματήσει. Φυσικα θάταν αφέλεια να πιστέψουμε πως θα σταματήσει το «φακέλλωμα» των πολιτων της Δημοκρατίας έχοντας υπ' όψη ότι το ίδιο συμβαίνει σ' όλες ανεξαίρετα τις δυτικες χώρες. Ταυτόχρονα το πρόβλημα δεν περιορίζεται στους διορισμους και τις προαγωγες στη δημόσια υπηρεσία αλλα επεκτείνεται σ' όλους τους τομεις της δημόσιας ζωης. Μόλις πρόσφατα η σ.ε. κατάγγειλε ενέργειες της ΚΥΠ σε βάρος της Σ.Ν. ΕΔΕΝ. Είναι απαράδεκτο να γίνεται ανεχτη η προώθηση του χαφιεδισμου και του φακελλώματος. Η υπόσχεση του κ. Κυπριανου πρέπει ν' αποτελέσει και την απαρχη ενος έντονου αγώνα ενάντια σε τέτοιες ενέργειες της ΚΥΠ.

Τι κρυβεται πισω απο τη διευρυνση της δεξιας του Καραμανλη

Ένα αρκετα ενδιαφέρον θέμα που πρέπει να απασχολει τις προοδευτικες δυνάμεις του Κυπριακου λαου και κάθε Κύπριο Δημοκράτη είναι η λεγόμενη διεύρυνση της «Νέας Δημοκρατίας» του κόμματος του κ. Καραμανλη.

Αυτη η στρατηγικη γίνεται στα πλαίσια μιας εφεύρεσης της αστικης τάξης της Ελλάδας με βραχυπρόθεσμους και μακροπρόθεσμους στόχους εξυπηρέτησης των δικων της συμφερόντων αλλα και των αφεντικων-της.(ΗΠΑ-ΝΑΤΟ-ΕΟΚ)

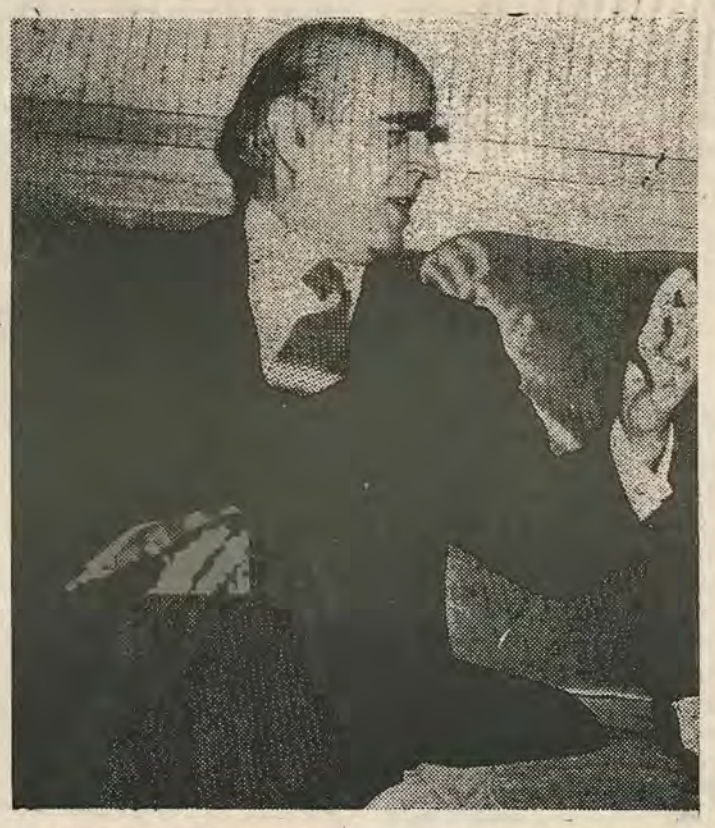

Μπροστα στις πιέσεις που δέχεται το κυβερνων κόμμα του Καραμανλη απο τις δημοκρατικες δυνάμεις του λαου στο μη ξεπούλημα των εθνικων συμφερόντων, στο θέμα του Αιγαίου, στο Κυπριακο πρόβλημα, για το θέμα της ένταξης της Ελλάδας στην ΕΟΚ, μπροστα στη χρεωκοπία που έχει έναντι του εργαζόμενου Ελληνικου λαου, του πληθωρισμου, την ανεργία, έπρεπε να αλλάξουν τα σκηνικα.

Για να καταλάβουμε το σκεπτικο της Δεξιας του Καραμανλη πρέπει να κάνουμε μια ανάλυση των καταστάσεων

Απο τις περυσινες κοινοβουλευτικες εκλογες είδαμε ότι η δεξια έπαθε καταποντισμο ενω στο χώρο της αριστερας είδαμε μια αρκετη άνοδο. Στο χώρο των κομμάτων είδαμε την ΕΔΗΚ (κεντροδεξιο κόμμα) να χάνει αρκετη δύναμη, ενω στο χώρο της αριστερας να ανεβει και να διπλασιαστει η δύναμη του ΠΑΣΟΚ..

Μπροστα στο θέμα της ένταξης στην ΕΟΚ, μας έχει δείξει η κυβέρνηση Καραμανλη, ότι πάει μεν χωρις όρους, αλλα εκτος αυτου διστάζει να παραχωρήσει στους πάτρωνες-της ζωτικα εθνικα συμφέροντα που φτανουν μέχρι τη Κύπρο. Τεκμήριο για τα πιο πάνω είναι η πρόσφατη κύρωση της συμφωνίας με την Ιταλία για την υφαλοκρηπίδα του Ιωνίου. Ακόμη το Φθινόπωρο που μας έρχεται θα γίνουν δημοτικες εκλογες και έπρεπε να μαζέψουν και απο το κέντρο προσωπικότητες που θα θέσουν επικεφαλης ψηφοδελτίων ώστε να κερδίσουν ψηφοφόρους του κέντρου (ΕΔΗΚ) αφου είναι υπο διάλυση το κόμμα-τους για να μην πάθουν πανωλεθρία απο την Αντιπολίτευση. Εκει που θα δούμε με προσοχη είναι την εισδοχη του Μητσοτάκη και του Κανελλόπουλλου σε ζωτικα υπουργεία.

Οι πιέσεις των μονοπωλίων και των πολυεθνικων εταιριων απαιτουν στο τομέα της Ελλάδας όσο το δυνατο να γίνονται επενδύσεις στο βιομηχανικο τομέα και στην δημιουργία μεγάλων βιομηχανιων. Ο Μητσοτάκης σαν εκπρόσωπος του βιομηχανικου κόσμου είναι ικανος να εξυπηρετήσει αυτα τα συμφέροντα αφου γίνει η είσδοχη-του, με το κτύπημα των εμπόρων μικρομεσαίων επιχειρήσεων και όπωσδήποτε της εργατικης και αγροτικης τάξης.

Ίσως έφτασε ο καιρος ν' αρχίσουν να κάνουν τις παραχωρήσεις-τους προς τ' αφεντικα τους που στρέφονται ενάντια στα πραγματικα συμφέροντα του Ελληνικου και Κυπριακου λαου. Γιατι τα πλοκάμια της νέας πετυχημένης σύλληψης φτάνουν στη Κύπρο. Κι' ας μη ξεγελιόμαστε-προωθουν με αρκετα διπλωματικο τροπο τη πλήρη υποταγη-μας στον Ιμπεριαλισμο, με τη διχοτόμηση της Κύπρου, ή τη διπλη ένωση. Γι' αυτο επιβάλλεται οι αντιιμπεριαλιστικες δυνάμεις του Κυπριακου λαου με τις αντίστοιχες του Ελληνικου λαου να αντιτάξουμε τις δυνάμεις και να εντείνουμε τη πάλη-μας στις πολύμορφες στρατηγικες μέθοδες που χρησιμοποιει ο διεθνης ιμπεριαλισμος με τους συνεταίρους του στην Ελλάδα και τη Κύπρο.

Λάκης Ιερόγλου
Φοιτητης-Θεσσαλονίκη.

ΠΟΡΤΟΓΑΛΛΙΑ

συνέχεια απο την 2η σελίδα

σει τίς διαφορές ἀνάμεσα στό *PSP* καί τό *CDS* προειδοποιώντας πώς ἄν δέν γινόταν δυνατός ὁ σχηματισμός νέας κυβέρνησης θά διώριζε ὁ ἴδιος πρωθυπουργό μέ «ὑπηρεσιακές βασικά ἐξούσιες» γιά τήν διεξαγωγή πρόωρων ἐκλογῶν μέσα στο 1979 (οἱ κανονικές ἐκλογές πού θά γίνουν τό 1980). Πρόωρες ἐκλογές ζητᾶ ἐδῶ καί ἀρκετό καιρό τό δεξιό Σοσιαλδημοκρατικό Λαϊκό Κόμμα *(PSD)* πού ἐλπίζει νά ξεπεράσει σέ ψήφους τό *PSP*. Τό *PSD* ἀπορρίπτει ὁποιανδήποτε συνεργασία μέ τό Κομμουνιστικό Κόμμα ἐνῶ τό τελευταῖο ζητᾶ μιά κυβέρνηση του *PSP* μέ «ὑποστήριξη ὅλων τῶν κομμάτων».

Τελικά φαίνεται πώς ἡ Πορτογαλλία ὁδηγεῖται σέ ἐκλογές κάτω ἀπό «ὑπηρεσιακή» κυβέρνηση πού θά διωρίσει ὁ Στρατηγός Ἑάνες.Μιά τέτοια δεξιά κυβέρνηση θά προσπαθήσει στή διάρκεια τῆς θητείας της νά προετοιμάσει τό ἔδαφος γιά τήν ἀποδυνάμωση τῆς ἀριστερᾶς. Τό ἀναπόφευκτο δυνάμωμα τῆς δεξιᾶς μέσα ἀπό τίς ἐκλογές θά ὁδηγήσει σέ μιά προσπάθεια ἐφαρμογῆς ἀντιμεταρρυθμίσεων μέ τελικό στόχο τήν ἐξάλειψη καί τῶν τελευταίων καταχτήσεων τῆς ἐπανάστασης. Ὅμως παρ' ὅλες τίς ἀπαγοητεύσεις καί παλινδρομήσεις ἡ ἐπανάσταση ἔχει ἀκόμα μαζική ὑποστήριξη. Πολλές μάχες θά δοθοῦν προτοῦ ἡ ἀστική τάξη μπορέσει νά ξανασταθεροποιήσει τήν ἐξουσία της. Τό ὑπόλοιπο τοῦ 1978 καί τό 1979 ἴσως ἀποδειχτεῖ ἡ πιό κρίσιμη καμπή στήν πορεία τῆς Πορτογαλλικῆς ἐπανάστασης. Σ' αὐτή τήν περίοδο μπορεῖ νά κριθεῖ τελειωτικά ἡ τύχη τῆς ἐπανάστασης: Ἡ ἀναζωπύρωση καί ἡ ἐπικράτησή της ἤ ὁ τελικός ἐνταφιασμός της.

ΚΟΚΑ ΚΟΛΑ: σκληρές συνθήκες δουλειας για τους 170 εργάτες.

Απο την πείρα που απόκτησα δουλεύοντας στο εργοστάσιο της Κόκα-Κόλα και απο τες απόψεις των εργατων που συζητω μαζι τους τον τελευταίο καιρο μπορω στα σίγουρα να υποπτηρίξω πως η Κόκα-Κόλα είναι ένας απο τους χειρότερους χώρους που προσφέρονται για δουλεια, ειδικα για ένα ανειδίκευτο εργάτη.

Η εταιρεία απασχολει γύρω στους 170 εργάτες οι περισσότεροι απο τους οποίους είναι ανειδίκευτοι. Απ' αυτους 25—30 είναι μαθητες που δουλεύουν για τους μήνες του καλοκαιριου, μερικοι μόλις 15 χρόνων. Οι εργάτες δουλεύουν σε δύο βάρδιες: η πρώτ απο τις 7.30 μέχρι τις 4.30 το απόγευμα, και η δεύτερη απο τις 4.30 μέχρι τις 12.00 τα μεσάνυχτα.

Ο χώρος του εργοστασίου αποτελείται απο ένα μεγάλο υπόστεγο κάτω απο το οποίο γίνεται η παραγωγη των αεριούχων αναψυκτικων *Coca-Cola, Sprite, Alfa*,κλπ. Ένα άλλο υπόστεγο στο οποίο παράγονται τα αναψυκτικα σκουος (λεμονάδα, πορτοκαλάδα, χύμα) και άλλα πιο μικρα υπόστεγα για τους μηχανικους, ύδραυλικους, πογιατζήδες, πελεκάνους κλπ.

Οι συνθήκες δουλειας στο εργοστάσιο είναι πολυ δύσκολες και τα προβλήματα πολλα. Αυτος είναι ο λόγος που ένας μεγάλος αριθμος εργατων δουλεύει πάνω σε προσωρινη βάση μέχρι να βρουν μια άλλη καλύτερη δουλεια.

Η εταιρεία αντιμετωπίζει έλλειψη εργατικων χεριων για τους περισσότερους μήνες του χρόνου.

ΑΝΘΥΓΕΙΝΟ ΠΕΡΙΒΑΛΛΟΝ:

Το υπόστεγο κάτω απο το οποίο γίνεται η παραγωγή των αεριούχων αναψυκτικων είναι κλειστο απο τες τρεις μερες. Κάτω απ' αυτο δουλευουμε 40—50 εργάτες και εργάτριες χωρισμένοι σε διάφορες ομάδες εργασίας. Για την τελικη εμφάνιση του αναψυκτικου χρειάζεται να περάσουν οι μπουκάλες απο την διαλογη, απο το πλυντήριο, απο το μηχάνημα εμφάνισης για να μπουν τελικα σε κιβώτια και να στιβαχτουν σε σωρους απ' όπου θα φορτωθουν στα φορτηγα. Η μόνη ανοικτη μερια του υποστέγου κλείνει ουσιαστικα απο τους τεράστιους σωρους, απο άδεια ή γεμάτα κιβώτια και απο τα φορτηγα που σταθμεύουν μπροστα για να φορτωθουν.

Μέσα σ' αυτο το χώρο κινούνται 3—4 μηχανάκια γνωστα σαν «καμηλάκια» για να φορτώνουν, να ξεφορτώνουν και να μεταφέρουν τους σωρους απο κιβώτια. Αυτα προκαλουν ένα τρομερο θόρυβο απο τις μηχανες τους ενω οι εξατμήσεις τους δημιουργουν ένα ασφυκτικο περιβάλλον απο μαύρο ζεστο καπνο. Ο θόρυβος απο τα «καμηλάκια» ενισχύεται απ' αυτον των υπόλοιπων μηχανημάτων και των φορτηγων, απο το θόρυβο των μπουκάλλων που κτυπουν μεταξυ τους καθως κινούνται πάνω στα μεταλλικα κολάνια και απο τες φωνες των επιστατων. Ταυτόχρονα η σαπουνάδα που χρησιμοποιείται στα μεταλλικα κολάνια για να λιγοστεύει την τριβη, υγρα απο το πλυντήριο, και αναψυκτικα απο τες μπουκάλλες που σπάνε ή πτυπουν μεταξυ τους, χύνονται στο πάτωμα δίχως να υπάρχει ένα ικανοποιητικο σύστημα απορρόφησης τους.Εύκολα μπορει να καταλάβει κανείς πως οι 40—50 εργάτες της «παραγωγης» όπως ονομάζεται ο χώρος παραγωγής των αεριούχων αναψυκτικων, δουλεύουμε μέσα σ' ένα αβάσταχτο περιβάλλον απο δυνατους θορύβους, αφόρητης ζέστης, αποπνυκτικης απο τα καυσαέρια ατμόσφαιρας, με τα πόδια μας να φουσκώνουν τες περισσότερες ώρες της ημέρας σ' ένα στρώμα υγρου που καλύπτει το πάτωμα.

> * 'Ενα μήνα έχει που έπιασα δουλεια εδω μέσα και νοιώθω να με πονουν οι πνεύμονες μου. Είναι κι' αυτος ο θόρυβος που ξεκουφαίνει. Γυρεύω δουλεια να φύγω.
>
> **Εργάτρια**

> * Σπασμένα γυαλια σ' όλο το πάτωμα. Συνεχης θόρυβος. Τρέχει ο ιδρώτας σαν ποτάμι. Μονότονη δουλεια. Φορτώνω απο το πρωΐ μέχρι το βράδυ το κολάνι με κασιες.
>
> **Εργάτης**

ΦΥΣΗ ΔΟΥΛΕΙΑΣ:ΜΟΝΟΤΟΝΗ—ΕΠΙΚΙΝΔΥΝΗ

Είναι γεγονος πως δεν μπορει οποιοσδήποτε να αντέξη για πολυ καιρο στη δουλεια του εργοστασίου αν δεν έχει γερα νεύρα και δυνατους μυες. Είναι πολλές οι περιπτώσεις εργατων οι οποίοι αφου δουλέψουν για μερικες ώρες στο εργοστάσιο φεύγουν και δεν ξανάρχονται. Η δουλεια είναι σκληρη απο την άποψη οτι όλοι οι εργάτες, άντρες και γυναίκες ασχολούμαστε με βάρη, σηκώνουμε κιβώτια με μπουκάλες, στιουμε ή ξεστιβάζουμε, τοποθετούμε πάνω στα κολάνια κλπ. Αυτο που κάνει σκληρη τη δουλεια δεν είναι τόσο το βάρος που σηκώνουμε, όσο ο γρήγορος ρυθμος στον οποίο διεξάγεται η δουλεια και η ένταση με την οποία γίνεται κάτω απο τη συνεχη πίεση και φωνες των επιστατων.

Τον ρυθμο της παραγωγης τον ελέγχουν οι μηχανες τες οποίες οι εργάτες είναι υποχρεωμένοι να προλαμβάνουν. Απαγορεύεται αυστηρά να σταματήσουν οι μηχανες ή να σταματήσουν οι εργάτες να τες τροφοδοτουν έστω και για μια στιγμή. Αυτο σημαίνει ασταμάτητη δουλεια απο την ώρα που θα μπούμε μέχρι την ώρα που θα φύγουμε απο το εργοστάσιο σε βαθμο που να μη μπορούμε όποτε χρειάζεται να πηγαίνουμε στο αποχωρητήριο ή για να πιούμε νερο. Η μόνη περίπτωση να ξεκουραστούμε κάπως είναι να σημειωθει κάποια βλάβη στες μηχανες ή κάποια σύγχιση στην παραγωγη έτσι που να σταματήσει η δουλεια. Σε περίπτωση που η βλάβη χρειάζεται πολύ ώρα να διορθωθει ή που για κάποιο λόγο σταματήσουμε να δουλεύουμε για αρκετη ώρα οι επιστάτες είναι ικανοι να μας βάλουν να κάνουμε τις πιο άσκοπες ασχολίες όπως το να παίρνουμε τες μπουκάλλες απο τα κιβώτια και να τες τοποθετούμε σε άλλα μόνο και μόνο για να μην καθόμαστε δίχως απασχόληση.

Οι επιστάτες είναι άμεσα όργανα της εργοδοσίας. Μόνη τους ευθύνη είναι να επιβλέπουν ώστε οι μηχανες να μη σταματουν και οι εργάτες να μη «χασομερουν». Η συμπεριφορα τους προς τους εργάτες είναι περισσότερο συμπεριφορα σε ζώα παρα σε ανθρώπους.

Η μονοτονία της δουλειας στην «παραγωγη» είναι ένας επιπρόσθετος παράγοντας κούρασης. Επειδη το εργοστάσιο είναι σ' ένα μεγάλο βαθμο εφοδιασμένο με αυτόματα μηχανήματα η δουλεια της τεράστιας πλειοψηφίας των εργατων περιορίζεται στο να εφοδιάζουν ή να χειρίζονται τες μηχανες, δηλαδη σε ορισμένες μονότονες κινήσεις για όλη την διάρκεια της ημέρας. Οι ίδιοι οι εργάτες θυμίζουν μηχανες με τον τρόπο που δουλεύουν.

> * Δουλεύω εδω μέσα μονο επειδη έχει πολλες υπερωρίες και έχω ανάγκη απο λεφτα. Χειρότερη δουλεια δεν υπάρχει αλλα τι να κάνουμε; Διότι δεν είναι μόνο η κούραση. Χαλούμε και την υγεία μας.
>
> **Εργάτης**

> * Μικροατυχήματα γίνονται γιατι δεν προσέχουν οι εργάτες. Τους εφοδιάσαμε με προστατευτικα γάντια κτλ. αλλα δεν τα φορουν. Τι να τους κάνουμε;
>
> **Υπεύθυνος παραγωγης**

Τα σπασμένα γυαλια στο πάτωμα και οι σπασμένες μπουκάλλες στα κιβώτια αποτελουν ένα συνεχη κίνδυνο για τα πόδια και τα χέρια. Ατυχήματα απο σπασμένα γυαλια είναι ένα συνηθισμένο φαινόμενο μέσα στο εργοστάσιο. Με μια πρώτη ματια ένας μπορει να διακρίνει ανάμεσα στους εργάτες αρκετά χέρια τυλιγμένα με επιδέσμους. Το βρεγμένο πάτωμα από την άλλη μπορει να γίνει αιτία ατυχημάτων γιατι είναι πολυ γλυστερο.Σοβαρος κίνδυνος προέρχεται απο τα «καμηλάκια» τα οποία τρέχουν με υπερβολικη ταχύτητα μέσα στο χώρο της δουλειας για να προλάβουν το ρυθμο της παραγωγης. Για να αποφεύγονται σοβαρα ατυχήματα χρειάζεται συνεχης και ιδιαίτερη προσοχη απο μέρους και των εργατων και των οδηγων. Παρ' ολα αυτα ελαφρες συγκρούσεις και ατυχήματα δεν είναι σπάνιο φαινόμενο.**Υπάρχει το προηγούμενο οδηγου που σκοτώθηκε όταν ανατράπηκε το «καμηλάκι» του.**

Άλλος παράγοντας κινδύνου είναι οι ψηλοι σωροι απο κιβώτια που βρίσκονται μέσα στο χώρο της παραγωγης. Συχνα υπάρχουν κιβώτια τα οποία είναι σπασμένα ή δεν είναι καλα τοποθετημένα με αποτέλεσμα οι σωροι να ταλαντεύονται επικίνδυνα και κάποτε να κτυπουν εργάτες που έτυχε να βρίσκονται δίπλα ή απο κάτω.

Για το ψηλο ποσοστο ατυχημάτων η εταιρεία φαίνεται να αδιαφορει αν κρίνει κανεις απο τη φαρμακευτικη περίθαλψη που παρέχεται και που είναι πολυ φτωχή. Εκτος απ' αυτο η εταιρεία φέρνει δυσκολίες στους εργάτες για την πληρωμη των μεροκαμάτων που χάνονται σαν συνέπεια του ατυχήματος.

> * Γλύστρισα μέσα στα νερα και κτύπησα το πόδι μου. Ήταν γύρω στις 9.00 το πρωι. Πήγα στο γιατρο γιατι έμεινε πασμένο το πόδι μου, μου το έφτιαξε και επέστρεψα στη δουλεια η ώρα 12.30. Ο επιστατης ο Παναγιώτης, μου έκοψε απο το μεροκάματο τις ώρες που έλειπα.
>
> **Εργάτης**

> * Οι επιστάτες είναι τσάροι με το βούρδουλα. Να μη σε δουν να συνομιλήσεις. Μας θέλουν συνέχεια σκυφτους πάνω στη δουλεια. Άμα τους πεις τίποτα σου λεν πως πέρασαν οι παλιοι καλοι καιροι.
>
> **Παλιος εργάτης**

ΩΡΑΡΙΟ—ΜΙΣΘΟΣ

Οι εργάτες στην Κόκα Κόλα έχουν πετύχει απο καιρο την 5 μερη βδομάδα. Δουλεύουν όμως 42 1/2 ώρες τη βδομάδα.Το διάλειμμα για μεσημεριανό φαγητο είναι μόνο μιση ώρα έτσι που μόλις προλαβαίνουμε να φάμε και να επιστρέψουμε στη δουλεια μας. Με το σταμάτημα της πρώτης βάρδιας η ώρα 4.30 ξεκινα η δεύτερη βάρδια μέχρι τες 12.00 τα μεσάνυχτα. Μ' αυτο τον τρόπο η παραγωγη μπορει να φτάση τες 20—25 χιλιάδες κιβώτια σε μια μέρα.

> * 42 1/2 ώρες την βδομάδα πάει πολυ τη στιγμη που άλλα εργοστάσια έχουν πετύχει το 40 ώρο. Το ωράριο θα το θέξουμε στη νέα σύμβαση.

Προτου κλείσουν τα σχολεία για τες καλοκαιρινες διάκοπες η εταιρεία πλήρωνε τους εργάτες στην «παραγωγη» £3.500 αρχικο μεροκάματο. Για τες γυναίκες το μεροκάματο ήταν μεταξυ £2.000 και£2.500 ενω η δουλεια που κάνουν άντρες και γυναίκες είναι στις περισσότερες περιπτώσεις η ίδια. Τα μεροκάματα αυτα ίσχυουν για τους ανειδίκευτους εργάτες της «παραγωγης» όμως οι ειδικευμένοι τεχνίτες που δουλεύουν στο εργοστάσιο, μηχανικοι, πογιατζήδες, πελεκάνοι, κλπ. δεν πληρώνονται καθόλου καλύτερα. Οι περισσότεροι τεχνίτες δουλεύουν στο εργοστάσιο για 15—20 χρόνια, το βδομαδιάτικο τους όμως κυμαίνεται γύρω στες £25.00. Ο λόγος για την πολυ μικρη αυτη διαφορα ανάμεσα στο μισθο ενος ανειδίκευτου εργάτη που μολεις προσελήφθηκε στην «παραγωγή» και ενος τεχνίτη με 20 χρόνια υπηρεσία είναι το ότι η εταιρεία δυσκολεύεται να βρει όσους εργάτες χρειάζεται στην «παραγωγη» επειδη οι όροι δουλειας είναι πολυ άσχημοι. Έτσι αναγκάζεται να δώσει «ψηλα» μεροκάματα για να προσελκύσει εργατικα χέρια και να αντιμετωπίσει το βασικο πρόβλημα έλλειψης εργάτικου δυναμικου στο εργοστάσιο. Τα μεροκάματα αυτα δεν είναι ψηλα μόνο σε σύγκριση με τα μεροκάματα των τεχνιτων μέσα στο εργοστάσιο, αλλα απο μια πρόχειρη έρευνα φαίνεται να είναι τα πιο ψηλα μεροκάματα που πληρώνει εργοστάσιο σε ανειδίκευτους εργάτες. Στην πραγματικότητα τα μεροκάματα αυτα είναι κατα πολυ ψηλότερα απ' αυτα που προνοουν οι ίδιες συμβάσεις μεταξυ συντεχνιων και Κόκα-Κόλα. Αν συγκρίνει βέβαια κανεις τα «ψηλά» αυτα μεροκάματα με το συνεχως ανερχόμενο κόστος ζωης καταλαβαίνει πως δεν είναι καθόλου ικανοποιητικα.

> * Σχετικα με το ημερομίσθιο μπορουν νάχουν κάποιο δίκαιο λόγω της συνεχους αύξησης στο κόστος ζωης. Εκτος απ' αυτο όλα είναι εντάξει.
>
> **Επιστάτης παραγωγης**

Τους μήνες του καλοκαιριου το πρόβλημα της έλλειψης εργατικων χεριων που αντιμετωπίζει η εταιρεία, λύεται με την εισροη των μαθητων για δουλεια στο εργοστάσιο και τα μεροκάματα πέφτουν αμέσως. Έτσι, αυτη την περίοδο το αρχικό μεροκάματο για άντρες είναι μόνο £2.500 και για γυναίκες £2.000.

ΔΥΣΚΟΛΟΣ Ο ΑΓΩΝΑΣ ΓΙΑ ΝΑ ΛΥΘΟΥΝ ΤΑ ΠΡΟΒΛΗΜΑΤΑ.

Όταν μελετήση κανείς τις συνθήκες που επικρατουν μέσα στο εργοστάσιο καταλαβαίνει ότι η επίλυση των προβλημάτων που αντιμετωπίζουμε γίνεται πιο δύσκολη, επειδη:

1. Οι συμβάσεις μεταξυ των συντεχνιων και της εταιρείας δεν υπογράφονται ξεχωριστα για το εργοστάσιο Κόκα-Κόλα αλλα αφορουν όλα τα εργοστάσια στη βιομηχανία αναψυκτικων. Μ' αυτο τον τρόπο οι συμβάσεις είναι γενικες και αποτυγχάνουν στο να θίξουν τα ειδικα προβλήματα του κάθε εργοστασίου ξεχωριστα. Ταυτόχρονα οι κοινες συμβάσεις δεσμεύουν τους εργάτες ορισμένων εργοστασίων και τους εμποδίζουν απο του να πετύχουν περισσότερα, αν στα εργοστάσια τους ειδικα, επικρατουν ευνοϊκες γι' αυτους συνθήκες. Για παράδειγμα αν η εταιρεία Κόκα-Κόλα μπορούσε να προσφέρη μέχρι £20 τη βδομάδα κάτω απο την πίεση των εργατων, γιατι είναι πιο πλούσια απο τες υπόλοιπες εταιρείες οι οποίες μπορουν να προσφέρουν μόνο £15,οι εργάτες της Κόκα -Κόλα δεν θα μπορούσαν να πάρουν £20 μια και οι συμβάσεις γίνονται μετα απο συμφωνία όλων των εταιρειων μαζι.

2. Μέσα στο χώρο του εργοστασίου οι εργάτες είναι χωρισμένοι σε διάφορα τμήματα παραγωγης, όπως για παράδειγμα μηχανουργεία, παραγωγη αναψυκτικων, διαλογη μπουκάλλων, τμήμα ταμπελλογράφων κλπ. Τα προβλήματα και επομένως τα αιτήματα των εργατων στο κάθε ξεχωριστο τμήμα είναι διαφορετικα κι έτσι η κοινη ανάληψη αγώνων απ' όλους τους εργάτες μαζι γίνεται πιο δύσκολη.

3. Ένα μεγάλο ποσοστο εργατων δουλεύει πάνω σε προσωρινη βάση για μερικες βδομάδες μέχρι να βρουν μια καλύτερη δουλεια και να φύγουν. Οι εργάτες αυτοι είναι φυσικο να μην είναι διατεθειμένοι να μπλεχτουν σε αγώνες για την επίλυση των προβλημάτων που αντιμετωπίζουν οι εργάτες της Κόκα-Κόλα μια και θα φύγουν απο το εργοστάσιο έτσι κι αλλοιως.Εξ άλλου δεν έχουν την πείρα και την παράδωση των εργατικων αγώνων στο εργοστάσιο. Η κατάσταση αυτη χειροτερεύει το καλοκαίρι όταν η εταιρεία προσλαμβάνει πολλους μαθητες. Η τεράστια αύξηση στη ζήτηση αναψυκτικων τους μήνες του καλοκαιριου και επομένως και στα κέρδη της εταιρείας θα μπορούσε να αποτελέσει μοχλο πίεσης απο μεριας των εργατων προς την εταιρεία για την ικανοποίηση αιτημάτων, γιατι το σταμάτημα της δουλειας σ' αυτη την περίοδο θα έφερνε τεράστιες ζημιες στην εταιρεία. Τα αποθέματα όμως του μαθητικου δυναμικου που παραμένουν άνεργα μπορουν να χρησιμοποιηθουν απο την εταιρεία σαν αντίβαρο στες εργατικες διεκδικήσεις και δίνουν την ευχέρεια στην εταιρεία να απορρίψη τα αιτήματα των εργατων μια και μπορει να κρατήσει την παραγωγη σχεδον μόνο με μαθητες.

ΑΓΩΝΙΣΤΙΚΟ ΠΑΡΕΛΘΟΝ ΤΩΝ ΕΡΓΑΤΩΝ ΤΗΣ ΚΟΚΑ-ΚΟΛΑ

Μετα την είσβολη των Τούρκων το 74 το εργοστάσιο άρχισε τη λειτουργία του με μειωμένη παραγωγη λόγω της πεσμένης ζήτησης που υπήρχε μέσα στις τοτινες συνθήκες. Αυτη η μειωμένη παραγωγη καθιστούσε άχρηστο για την εταιρεία ένα μέρος των εργατων της Κόκα-Κόλα και η εταιρεία άρχισε να απολύει εργάτες μαζικα. Οι συντεχνίες ζήτησαν να συζητήσουν με τον Λανίτη, ο οποίος βρισκόταν στην Ελλάδα , την κατάσταση μέσα στο εργοστάσιο όπως διαμορφωνόταν μέσα στες νέες συνθήκες. Ο Λανίτης αρνήθηκε να δει τες συντεχνίες δηλώνοντας πως δεν αναγνωρίζει συντεχνίες. Οι απολύσεις συνεχίζονταν με το δικαιολογητικο πως δεν σύμφαιρε της εταιρείας η παραγωγη με τόσο πολυ προσωπικο. Μπροστα στον κίνδυνο που αντιμετώπιζε κάθε υπάλληλος να διωχτει, οι εργάτες κατέλαβαν το εργοστάσιο με κύριο αίτημα την αναγνώριση των συντεχνιων τους.

Συγκινητικη ήταν η συμπαράσταση του υπόλοιπου εργατικου κόσμου στους εργάτες της Κόκα-Κόλα. Καθημεριναπαραδίδονταν στους φρουρους του εργοστασίου που φύλαγαν με βάρδιες ολόκληρο το 24 ώρο, ποσότητες τσιγάρων, τροφίμων και λεφτων που μαζεύονταν απο εράνους μέσα στους εργάτες. Μπροστα στη συνεχιζόμενη άρνηση του Λανίτη να διαπραγματευτει με τις συντεχνίες άρχισε να συζητείται η προοπτικη να τεθει το εργοστάσιο σε λειτουργία απο τους εργάτες και να μοιράζονται τα κέρδη. Τελικα ο Λανίτης δέχτηκε αναγνώριση των συντεχνιων και σταμάτημα των απολύσεων.Η κατάληψη τέλειωσε αφου είχε διαρκέσει μια βδομάδα.

ΟΙ ΣΥΝΤΕΧΝΙΕΣ

Με μια πιο αποφασιστικη πολιτικη πάνω στο θέμα των εργατικων διεκδικήσεων οι ηγεσίες των συντεχνίων θα μπορούσαν να βοηθήσουν τους εργάτες της Κόκα-Κόλα να πετύχουν πολυ περισσότερα. Μόνο το γεγονος πως η ετερεία πλήρωνε £17 1/2 τη βδομάδα ενω οι συντεχνίες είχαν συμφωνήση μέσα στη σύμβαση για περίπου £14 τη βδομάδα δείχνει μια κάποια αποτυχία απο μέρους των συντεχνιων πάνω στο χειρισμο αυτου του θέματος. Γιατι οι συντεχνίες δεν είχαν καταφέρει μέσα στην περσινη σύμβαση να εξασφαλίσουν το μεροκάματο που ο ίδιος ο εργοδότης ήταν αναγκασμένος απο την υφισταμένη επίσημα ζήτηση και προσφορα εργατικων χεριων να προσφέρη. Συχνα σε τέτοιες περιπτώσεις προβάλλεται το δικαιολογητικο πως οι ηγεσίες των συντεχνιων είναι αμέτοχοι ευθυνων γιατι την τελικη απόφαση την παίρνουν πάντα οι εργάτες.

Οι ηγεσίες συντεχνιων όμως έχουν υποχρέωση να πιέζουν τους εργοδότες έτσι ώστε οι εργάτες να πετυχαίνουν το μάξιμουμ των διεκδικήσεων τους. Αυτο που συμβαίνει συνήθως είναι η ηγεσία να πιέζη τους εργάτες της συντεχνίας να δεχτουν λιγότερα μπροστα στο ενδεχόμενο εργατικοι αγώνες δυναμικου χαρακτήρα να καταστουν απαραίτητοι. Αυτο είναι αποτέλεσμα της γενικης πολιτικης των συντεχνιων για θυσίες απο μέρους της εργατικης τάξης για να μη δισαλευτει η βιομηχανικη ειρήνη στον τόπο μας «λόγω της πολιτικης κατάστασης που επικρατει».

Για χάρη της ίδιας πολιτικης της διατήρησης της βιομηχανικης ειρήνης οι ηγεσίες των συντεχνιων προτιμουν να ανέχονται τα χαμηλα μεροκάματα που δίνονται στους μαθητες παρα να έρχονται σε σύγκρουση με το κεφάλαιο πάνω στο θέμα αυτο. Είναι γενικα παραδεκτη απ' όλους (συντεχνίες, κυβέρνηση, εργοδότες) η αναγκαιότητα χρησιμοποίησης των μαθητων μέσα στην παραγωγη τους μήνες του καλοκαιριου για τες ανάγκες της οικονομίας .Ιδιαίτερα για εργοστάσια ποτοποιίας όπως αυτο της Κόκα-Κόλα. Οι μαθητες είναι απόλυτα αναγκαίοι για την αντιμετώπιση της αυξανόμενης ζήτησης σε ποτα τα καλοκαίρια. Το να χρησιμοποιούνται όμως σαν φτηνά εργατικα χέρια απο τη μια και για να εκβιάζονται οι εργάτες να παρασιωπούν τα αιτήματα τους απο την άλλη, εξυπηρετα αποκλειστικα το κεφάλαιο, αποτελει πλήγμα για την εργατικη τάξη, και οι συντεχνίες έχουν καθήκον να κτυπήσουν αποτελεσματικα αυτη την κατάσταση.

Τους μήνες του καλοκαιριου η εταιρεία δύσκολα μπορει να αντισταθει σε πιέσεις των εργατων αν αντιμετωπισθει σωστα απο τες συντεχνίες η απειλη της εργοδοσίας για μαζικες απολύσεις εργατων και προσλήψεις μαθητων. Τα καθημερινα κέρδη της εταιρείας κατα τους ζεστους μήνες του χρόνου είναι τεράστια. Αν υπολογίσουμε για μια συγκεκριμμένη μέρα πως η παραγωγη έφτασε τις 20.000 κιβώτια αναψυκτικων μικρου μεγέθους, αυτο σημαίνει έσοδα για την εταιρεία περίπου 25 χιλιάδων λιρων.

Απ' αυτες αρκετες χιλιάδες είναι καθαρο κέρδος μιας ημέρας παραγωγης. Απο την άλλη, οι 170 εργάτες του εργοστασίου πληρώνονται μέσο όρο £3.500 ημερισίως που σημαίνει πως η εταιρεία πληρώνη £600 περίπου εργατικα την ημέρα. Αν υποθέσουμε πως οι 170 εργάτες ζητουν 30% αύξηση στα μεροκάματα (£1 αύξηση) η εταιρεία θα πρέπει να διαλέξει είτε να πληρώνει £170 περισσότερες την ημέρα, είτε να χάνει ολόκληρες χιλιάδες την ημέρα αν τελικα η διαφορα καταλήξη σε απεργία.

Η ΛΟΓΟΚΡΙΣΙΑ

ΟΡΓΑΝΟ ΤΗΣ ΑΡΧΟΥΣΑΣ ΤΑΞΗΣ

Η λογοκρισία δεν είναι ένα φαινόμενο καινούργιο, ούτε η ιστορία-της συνδέεται αποκλειστικα με τον κινηματογράφο. Είναι γέννημα του κράτους. Οι πρώτες μαρτυρίες για τη δράση-της προέρχονται απο τα πρώτα κράτη της κοινωνίας.

Δεδομένου ότι η λογοκρισία είναι ένα όργανο του κράτους, απο τις πρώτες μάλιστα στιγμες της εμφάνισης-του, η άποψη την οποία μπορει να έχει κάποιος για τη λογοκρισία δεν είναι άσχετη με τη θέση που έχει για το κράτος.

ΚΡΑΤΟΣ ΚΑΙ ΛΟΓΟΚΡΙΣΙΑ

Το κράτος παρουσιάζεται απο την εκάστοτε άρχουσα τάξη σαν ένας μηχανισμος ανεξάρτητος, που βρίσκεται πάνω απο τις τάξεις και φροντίζει ώστε οι αντιτιθέμενες, λόγω συμφερόντων, τάξεις να μην συγκρούονται μεταξυ τους και να διατηρείται η ηρεμία και η ασφάλεια σε κάποια χώρα. Αυτη η θεωρία έχει σκοπο να συγκαλύψει και να ωραιοποιήσει την κυριαρχία της μιας τάξης, της αστικής, στη δικη μας κοινωνία - πάνω στις άλλες. Μια κυριαρχία που στηρίζεται πάνω στην εκμετάλλευση και την καταπίεση. Οι νόμοι και ο μηχανισμός του κράτους (στρατος, αστυνομία, κυβερνητικη μηχανη) ξέρουμε πολυ καλα ότι εξυπηρετουν την άρχουσα τάξη, τη δυνατη, και όχι τις αδύνατες και καταπιεζόμενες τάξεις. Μια ματια στη σημερινη κοινωνία και σε πιο παλιες κοινωνίες δείχνει ξεκάθαρα αυτο το πράμα. Οι νόμοι κι αυτοι που είναι ταγμένοι να τους εφαρμόζουν είναι καμωμένοι σήμερα στα μέτρα του κεφαλαιοκράτη και όχι τον εργάτη, όπως στην φεουδαρχία ήταν καμωμένοι στα μέτρα του φεουδάρχη και όχι του δουλοπάροικου, στη δουλοκρατία στα μέτρα του αφέντη και όχι του δούλου.

Η λογοκρισία, ένα σώμα του οποίου οι κανονισμοι και η σύνθεση των μελών-του καθορίζονται απο το κράτος, όσο κι αν προσπαθει να κρυφτει πίσω απο διακηρύξεις για προστασία του λαου, δεν παύει να είναι ένα ταξικο όργανο καταπίεσης, που έχει συγκεκριμένους σκοπους.

Κύριος σκοπος-της είναι να προστατέψει την κυρίαρχη τάξη απο «επικίνδυνες» ιδέες και μηνύματα που διαδίδονται μέσα απο διάφορα μέσα μαζικης επικοινωνίας (βιβλία, έργα τέχνης, ταινίες κ.ο.κ.).Η μετάδοση αυτων των ιδεων μπορει να συνειδητοποιήσει μάζες ανθρώπων που βρίσκονται σε άγνοια της κατάστασης και των συμφερόντων-τους (μια άγνοια που την καλλιεργει και την κατευθύνει η άρχουσα τάξη) με αποτέλεσμα να επιχειρήσουν να ανατρέψουν τη σε βάρος-τους υπάρχουσα κατάσταση.

ΣΤΟΝ ΚΙΝΗΜΑΤΟΓΡΑΦΟ

Η λογοκρισία είναι ιδιαίτερα αυστηρη και διατηρείται σε μια απο τις μορφες-της (σαν προληπτικη) στον κινηματογράφο λόγω της δύναμης που κρύβει μέσα-του αυτο το μέσο. Με τις εικόνες, που δημιουργουν την ψευδαίσθηση της πραγματικότητας και τις συνθήκες προβολης (ο θεατης απομονώνεται σε μια σκοτεινη αίθουσα) ο κινηματογράφος γίνεται ένα μέσο ισχυρης υποβολης προκαλώντας ένα σωρο συναισθήματα στο θεατη. Παρόλο που οι εκπρόσωποι της άρχουσα τάξης κατέχουν πολυ καλα τις ιδιότητες αυτες του κινηματογράφου και τις έχουν εκμεταλλευτει κατα κόρον, εντούτοις αισθάνονται τρομοκρατημένοι μπροστα στις δυνατότητες του κινηματογράφου όταν χρησιμοποιηθει υπερ των συμφερόντων των καταπιεζομένων. Με τη λογοκρισία προσπαθεί να βάλει ένα φραγμο σ' αυτες τις δυνατότητες και επειδη αντιλαμβάνεται ότι αυτο αντίκειται στις διακυρύξεις-της για δημοκρατία και ελεύθερη έκφραση του ατόμου, καλύπτεται πίσω απο υποκριτικες διατάξεις και νόμους που μιλουν για προστασία του λαου απο ανατρεπτικες ιδέες, ανηθικότητα κτλ.

ΣΤΗΝ ΚΥΠΡΟ

Δεν είναι τυχαίο που το πρόβλημα της λογοκρισίας ανεβαίνει στην επιφάνεια αυτη την περίοδο, 4 χρόνια μετα το πραξικόπημα και την εισβολη. Φυσικα είχε συζητηθει και προηγουμένως. Η πιο γνωστη περίπτωση ήταν εκείνη του «Ζ», μιας ταινίας του κ. Γαβρε με θέμα τη δολοφονία του Λαμπράκη στην Ελλάδα. Τώρα όμως είναι η πρώτη φορα που τίθεται τόσο πλατεια σε αμφεισβήτηση ο ίδιος ο θεσμος της λογοκρισίας. Αν κάποτε οι μόνοι που θα μπορούσαν να αντιδράσουν ήταν οι εισαγωγεις ταινιων και δεν το έκαμναν για να μη συγκρουστουν με τους λογοκριτες, αλλα προσπαθούσαν με άλλους τρόπους να «περάσουν» τις ταινίες-τους, σήμερα υπάρχει διαμορφωμένο ένα κλίμα που δε μπορει να ανεχτει την απεριόριστη-τουλάχιστο-δράση της λογοκρισίας.

Πρώτα τα ίδια τα συγκλονιστικα γεγονότα του 74 και οι καταστάσεις που ακολούθησαν αποτέλεσαν μια πηγη προβληματισμου μέσω του κινηματογράφου.Οι ταινίες που έγιναν για την Κύπρο αυτη την περίοδο - αυτες που είναι γνωστες και άλλες που παράμειναν άγνωστες - είναι πολυ περισσότερες σε σύγκριση με προηγούμενες περιόδους. Ηταν φυσικο ανάμεσα σ' αυτες να υπάρξουν και ταινίες που η προσέγγιση της κατάστασης που έκαμναν να ξέφευγε απο τα ασφαλει ύδατα της κυπριακης λογοκρισίας, όπως η ταινία «Κύπρος, η άλλη πραγματικότητα», πράγμα το οποίο θα ανάγκαζε τη λογοκρισία να δείξει ωμα και ψυχρα το πραγματικο-της πρόσωπο.

Μέσα στα ίδια πλαίσια πρέπει να τοποθετήσουμε και τη δραστηριότητα των κινηματογραφικων λεσχων που δημιούργησαν το πρώτο ευνοϊκο κλίμα για την ανάπτυξη της κινηματογραφικης κουλτούρας.Το θετικο είναι πως σ' αυτη την περίπτωση, οι λέσχες-προφανως επηρεαζόμενες απο την κατάσταση που επικρατει στην Κύπρο - δεν τοποθέτησαν τις δραστηριότητες-τους σε ένα καθαρα επίπεδο τέχνης αλλα προσπάθησαν να τις συνδέουν με τα προβλήματα του τόπου. Αυτο το συμπέρασμα βγαίνει απο τη γενικότερη δραστηριότητα των λεσχων και συγκεκριμένα απο το Φεστιβαλ Παλαιστινιακου κινηματογράφου, που συνδέθηκε άμεσα με το κυπριακο πρόβλημα. Ορισμένες επίσης ανακοινώσεις δείχνουν σαφέστατα το πως αντιμετωπίζουν οι λέσχες του κινηματογράφου. Η μαζικότητα των λεσχων δείχνει το αντίκρυσμα που έχει αυτη η θέση στο κυπριακο κοινο.

Αυτο το ενδιαφέρον εκδηλώνεται και με την ειδησιογραφία που παρατηρείται τελευταία στις κυπριακες εφημερίδες για τον κινηματογράγο. Τα ΝΕΑ μάλιστα καθιέρωσαν ταχτικη κριτικη ορισμένων καλων ταινιων που προβάλλονται στην Κύπρο, πράμα που βοηθα σε μια πιο σωστη πληροφόρηση του κοινου πάνω σε θέματα κινηματογραφικα, μια και η κριτικη αυτη αναφέρεται στην κυπριακη κινηματογραφικη πραγματικότητα.

Το άνοιγμα του κινηματογράφου «Κωνστάντια», παρόλο που η μικρη λειτουργία-του δεν μας επιτρέπει να διαπιστώσουμε αν θα σταθει ή όχι, δείχνει την έχταση αυτου του ενδιαφέροντος για τον κινηματογράφο.

Αν λάβουμε υπόψη αυτο το κλίμα και αυτες τις συνθήκες μπορούμε να εξηγήσουμε την αντιδραση ενάντια στη λογοκρισία. Πιστεύουμε πως σε τελευταία ανάλυση η αντιδραση αυτη εκφράζει τον αγώνα για την εφαρμογη των δημοκρατικων αρχων και των δικαιωμάτων των πολιτων, που προσπαθει να τους τα στερήσει η άρχουσα τάξη με ένα αντιδραστικο θεσμο.

ΧΩΡΙΣ ΙΔΕΟΛΟΓΙΚΟΥΣ ΣΩΒΙΝΙΣΜΟΥΣ

Αναδημοσίευση απο το Πνευματικο Ημερολόγιο της εφημερίδας «Ανεξάρτητος».

Με ιδιαίτερο ενδιαφέρον και με ικανοποίηση παρακολουθω την πορεία του περιοδικου «Σοσιαλιστικη Έκφραση», όργανο της Σοσιαλιστικης Νεολαίας ΕΔΕΝ και τη μάχη που δίνει, για να ανεβει στο επίπεδο του αντάξιου έντυπου αφυπνισμένης νεολαίας. Απ' όσο μπορω να κρίνω, το περιοδικο αφτο είναι το πιο ζωντανο και το πιο συνακόλουθο στις αρχες-του έντυπο στο χώρο του κυπριακου αγώνα. Η κύρια δύναμη-του ασφαλως βρίσκεται στη καθαρότητα και στη στερεότητα του λόγου-του- έκφραση καθαρα σοσιαλιστικη- καθως και στην αδιάπτωτη προσπάθεια για σωστη πληροφόρηση, χωρις ιδεολογικους σωβινισμους και στενόκαρδες εχτίμησες. Τα θέματα που καταπιάνεται βρίσκονται πάντα στη πύρινη ζωη της κυπριακης, ελληνικης και διεθνικης προβληματικης. Η ανάλυση των εξελήξεων και των φαινόμενων βρίσκεται στο επίκεντρο της προβληματικης αφτης και είναι όχι μόνο διαφωτιστικη, παρα κάποτε και εποικοδομητικη. Αξιοπρόσεχτη είναι η προσπάθεια του περιοδικου να επικοινωνήσει άμεσα και χειροπιάστα με τη σημερινη κοινωνικη πραγματικότητα του νησιου, να ερεβνήσει τις συνθήκες εργασίας του λαου, να ξεσκεπάσει αντικοινωνικα φαινόμενα εκμετάλλεψης, αισχροκέρδειας, ή καταπίεσης. Γνωρίζω τα πενιχρα μέσα που για τη μάχη αφτη διαθέτει το περιοδικο, και δεν μπορω παρα να θαβμάσω την αφοσίωση με την οποίαν οι εκδότες και οι συντάχτες-του είναι προσηλωμένοι στο ιδανικο-τους για τη σωτηρία του τόπου τους, για την προκοπη του Κυπριακου Λαου. Τους στέλνω τον πιο θερμο συναδελφικο χαιρετισμο.

Μεσεβρινος

Επιστολη

ΠΩΣ ΜΕ ΦΑΚΕΛΛΩΣΑΝ

Η αστικη τάξη στη προσπάθεια να βάλει κάτω απο τον έλεγχο-της κάθε επαναστατικη κίνηση και δυνατότητα των προοδευτικων αριστερων δυνάμεων καθοδηγει τον κρατικο μηχανισμο με εξειδικευμένο όργανο-του την ΚΥΠ στη παρακολούθηση και το φακέλλωμα όλων ανεξαιρέτως των πολιτων και ιδιαιτέρως αυτων που χαρακτηρίζονται απο επαναστατικες σοσιαλιστικες ιδέες. Αυτο γίνεται παρ' όλες τις διακηρύξεις για ανθρώπινα δικαιώματα και ατομικες ελευθερίες.

Προχωρω σε μια συγκεκριμένη ενέργεια της ΚΥΠ.

Σε κάθε σχολείο ανατίθεται σ' ένα ορισμένο έμπιστο με γνωστες απόψεις η κατάρτιση ειδικων καταλόγων στους οποίους θα περιλαμβάνονται ανα-λογα με την πολιτικη τους τοποθέτηση και δράση, όλοι οι μαθητες της Εκτης τάξης των Γυμνασίων.

τα ανθρωπινα δικαιωματα δεν εξασφαλιζονται με το φακελλωμα την παρακολουθηση και την αστυνομευση.
Σ.Ν. ΕΔΕΝ

Οι μαθητες χωρίζονται στις ακόλουθες κατηγορίες:α) Εοκαβητατζήδες,β)Εθνικόφρονες αντικυβερνητικοι (ΔΗΣΥ) γ)Εθνικόφρονες κυβερνητικοι (ΔΗΚΟ), δ)Αριστεροι,ε)ΕΔΕΝίτες, στ)Πολιτικα αδιάφοροι.

Η δουλεια γίνεται ως εξης: Αυτος που αναλαμβάνει, απο προσωπικες εμπειρίες, φακελλώνει πρώτα τους μαθητες της τάξης-του. Ύστερα με τρόπο προσεγγίζει άτομα άλλου τμήματος (τάξης) και τους «ψαρεύει» αναφορικα με διάφορους συμμαθητες-τους. Επιπρόσθετα συλλέγονται πληροφορίες σε σχέση με την εξωσχολικη-τους δραστηριότητα απο πρόσωπα εντος και εκτος του σχολείου.

Στους μαθητες-χαφιέδες διδόταν σαν δικαιολογία γι' αυτο το φακέλλωμα το ότι χρειάζονταν ορισμένα στοιχεία για την «σωστη» διαλογη των δοκίμων στο στρατο. Επίσης τους έλεγαν ότι απο τις πιο πάνω κατηγορίες αποκλείονταν μόνο οι ά και έ, (Εοκαβητατζήδες-ΕΔΕΝίτες). Στη δικη μου περίπτωση αυτος που με φακέλλωσε με κατάταξε στη ή κατηγορία. Αλλα στο γενικο συντονισμο που έγινε αργότερα ο υπεύθυνος για το Λύκειο, γνωρίζοντας τη πολιτικη τοποθέτηση του πατέρα-μου με τοποθέτησε στην τελευταία κατηγορία.

Στους μαθητες αυτους δίνονταν υποσχέσεις ότι θα προωθηθουν για δόκιμοι στο στρατο.

Αυτα όλα έφτασαν σε μενα απο τον «υπεύθυνο» για το φακέλλωμα στο Λύκειο με τον οποίο τώρα την βγάζουμε μαζι στον ίδιο στρατιωτικο θάλαμο.

Π.

ΟΙ ΕΡΓΑΖΟΜΕΝΟΙ ΜΑΘΗΤΕΣ ΚΟΜΜΑΤΙ ΤΗΣ ΕΡΓΑΤΙΚΗΣ ΤΑΞΗΣ

Απόψεις του Κ.Σ. της Δ.Ν.Δ.Λ.

Όπως κάθε καλοκαίρι έτσι και φέτος χιλιάδες μαθητές σ' όλη την Κύπρο άρχισαν να εργάζονται στα διάφορα εργοστάσια, βιομηχανίες, οικοδομές, και διάφορους άλλους χώρους εργασίας.

Τα τελευταία χρόνια και ιδιαίτερα μετα το πραξικόπημα και την εισβολή παρατηρείται μια αύξηση του ποσοστου των μαθητων που ζητουν απασχόληση κατα τους καλοκαιρινους μήνες. Ταυτόχρονα όμως και απο μέρους της εργοδοσίας παρατηρείται έντονο ενδιαφέρον για την πρόσληψη μαθητων-εργατων.

Ποιοί όμως είναι οι λόγοι που ωθούν τους μαθητες-που κύρια προέρχονται απο εργατικες, φτωχοαγροτικές και προσφυγικες οικογένειες-να εργάζονται τους μήνες των διακοπων; Το ερώτημα αυτο απαντιέται στη σημερινη έκδοση απο τους ίδιους τους μαθητες στη σχετικη έρευνα που έκαμαν μέλη της Δημοκρατικης Νεολαίας Δώρου Λοΐζου. (Δ.Ν.Δ.Λ.):

—Τα αυξημένα οικογενειακα έξοδα δεν μπορουν σήμερα να καλυφτουν απο το εισόδημα της εργασίας του πατέρα και της μητέρας. Τα μεροκάματα κρατιούνται σε εξευτελιστικα χαμηλα επίπεδα, γι' αυτο η προσφορα των εργαζόμενων μαθητων απο οικογενειακο εισόδημα λύνει πολλά προβλήματα, όπως π.χ. την αγορα βιβλίων για την προσεχη σχολικη χρονια, την πληρωμη των διδάκτρων, την πληρωμη μεταφορικων μέσων, την αγορα ρούχων και άλλα προβλήματα τα περισσότερα των οποίων θα μπορούσαν να ξεπεραστουν με την εφαρμογη της Δωρεαν Παιδείας σ' όλα τα επίπεδα.

Γενικα οι απαιτήσεις της συγκεκριμένης σημερινης κοινωνικης δομης ωθουν το μαθητόκοσμο στην αναζήτηση δουλειας. Ακόμα παρατηρείται το φαινόμενο πολλοί μαθητες να εξακολουθουν να εργάζονται και όταν ακόμα τα σχολεία λειτουργουν, πράγμα που τους δημιουργει αρκετα προβλήματα. Η στενότητα χρόνου για παραδειγμα, τους εμποδίζει να μελετουν όσο πρέπει τα μαθήματα-τους. Πολλες φορες αρκετοι απ' αυτους μένουν αναξεταστέοι ή και χάνουν τη σχολικη-τους χρονια. Όλη αυτη η κατάσταση δημιουργεί προβλήματα ψυχολογικου περιεχομένου, με αποτέλεσμα η συμπεριφορα των μαθητων αυτων να γίνεται αντικοινωνικη.

Είναι γεγονος πως ειδικα στον τομέα της βιομηχανίας υπάρχει έλλειψη εργατικων χεριων. Αυτο οφείλεται αποκλειστικα στο γεγονος πως τα μεροκάματα και οι συνθήκες εργασίας στη βιομηχανία είναι τέτοιου είδους που προκαλουν απροθυμία απο μέρους εργατων ανέργων και εργατων υποαπασχολημένων σε άλλους τομεις να προσφέρουν την εργασία-τους στο τομέα αυτο.

Είναι οι βιομήχανοι βασικα που φωνάζουν για την έλλειψη εργατικου δυναμικου και που απαιτουν απο την κυβέρνηση και τις συντεχνίες την εξεύρεση τρόπου για να προμηθεύονται με φτηνο εργατικο δυναμικο. Οι βιομήχανοι της Κύπρου για μια στιγμη βρέθηκαν σε αδιέξοδο. Ήθελαν φτηνα εργατικα χέρια και δεν τα είχαν. Βρήκαν όμως γρήγορα τη λύση. Είδαν ότι ο μαθητης και η γυναίκα ήταν οι μόνοι που ήταν διατεθειμένοι να δουλέψουν γι' αυτους (τους βιομήχανους) βάσει των σημερινων όρων και συνθηκων εργασίας.

Ο μεν μαθητης γιατι προετοιμάζεται απο το ίδιο το σχολείο για να ριχτει στη βιομηχανία. Η εκπαίδευση που του παρέχεται απο την αστικη τάξη δεν βοηθα στο να αποκτήσει ο μαθητης ολοκληρωμένη προσωπικότητα που να μπορει να αναπτύξει πρωτοβουλίες που θα αναλάβουν θετικα το ρόλο του αύριο στη κοινωνία. Αντίθετα η συντηρητικη αστικη εκπαίδευση δημιουργει ανθρώπους ανελεύθερους, άβουλους και αδιάφορους που μπορουν να δεχτουν κάθε μορφης επηρεασμο.

Τα σχολεία μέσης εκπαίδευσης και ιδιαίτερα οι τεχνικες Σχολες έχουν μετατραπει σε τόπους παραγωγης εργατικων χεριων-και μάλιστα ανειδίκευτων γιά τη βιομηχανία.

Στο πρόσωπο της γυναίκας οι βιομήχανοι βρίσκουν-όπως και στην περίπτωση των μαθητων-πιο πρόσφορο το έδαφος για εκμετάλλευση. Και τούτο λόγω της αδύνατης θέσης της γυναίκας στη σημερινη κυπριακη καπιταλιστικη κοινωνία.

Και για να ανακεφαλαιώσουμε:

Μετα το πραξικόπημα και την εισβολη που είχε σαν αποτέλεσμα το αποδυνάμωμα της Κυπριακης οικονομίας που βασικα στηριζόταν στη γεωργία και τον τουρισμο, οι ντόπιοι κεφαλαιοκράτες αλλάζουν ριζικα προσανατολισμους. Η μόνη τους διέξοδος είναι η γρήγορη εκβιομηχάνιση της οικονομίας. Βέβαια η γρήγορη εκβιομηχάνιση απαιτει και φτηνη εργατικη δύναμη, που οι κεφαλαιοκράτες βρίσκουν στα πρόσωπα των μαθητων και των γυναικων λόγω της αδύνατης κοινωνικης τους θέσης στο σημερινο Κυπριακο χώρο.

Απο τις συνεντεύξεις που μας έδωσαν οι ίδιοι οι εργαζόμενοι μαθητες βγάζουμε το συμπέρασμα ότι ενω βγάζουν την ίδια ακριβως παραγωγη με άλλους μόνιμους εργάτες ωστόσο τα μεροκάματα των μαθητων είναι πολυ χαμηλότερα και η μεταχείριση πολυ χειρότερη.

Εμεις σαν Δ.Ν.Δ.Λ. πιστεύουμε ότι μέσα στην παραγωγη δεν υπάρχουν μαθητες και εργάτες, γυναίκες και άνδρες, δεν υπάρχει διαφορα στη μεταχείρηση ή στη συμπεριφορα. Πιστεύουμε ότι όλα κρίνονται με τον ίδιο φακο. Το φακο του κέρδους και του συμφέροντος της αστικης τάξης σε βάρος της εργατικης τάξης.

Επομένως οι εργαζόμενοι μαθητες δε μπορει παρα να είναι και είναι ένα αναπόσπαστο κομμάτι της εργατικης τάξης. Ο αγώνας που διεξάγεται απο την εργατικη τάξη πρέπει να ενισχύεται απο τους μαθητες εργάτες. Τα συμφέροντα των εργαζόμενων μαθητων εξυπηρετούνται καλύτερα απο τη στιγμη που ο αγώνας της εργατικης τάξης ενισχύεται και δυναμώνει.

Αυτο το ξέρουν πολυ καλα και οι ίδιοι οι κεφαλαιοκράτες. Γι' αυτο τα ταχτοποίησαν ώστε οι μαθητες να μη μπορου να συμμετεχουν σε συνδικαλιστικες οργανώσεις για να έχουν οργανωμένη φωνη πάλης και διεκδίκησης των εργατικων τους συμφερόντων.

Απο την άλλη το Υπουργείο Εργασίας καλει και προτρέπει τους μαθητες μέσω των εφημερίδων, του Ραδιοφώνου, της Τηλεόρασης και με εγκύκλιο στα σχολεία-να εργαστουν τους καλοκαιρινους μήνες. Ταυτόχρονα υπάρχει νομοθεσία σχετικη με την απασχόληση Μαθητων(Παίδων και Νεαρων Προσώπων όπως αποκαλείται) καθως και συλλογικες συμβάσεις μεταξυ συντεχνιων και εργοδοτων που εξασφαλίζουν μίνιμουμ αμοιβη. Όλες αυτες οι συμφωνίες και νομοθεσίες, παραβιάζονται συνεχως και κατα τρόπο προκλητικο απο τους βιομηχάνους. Η Δ.Ν.Δ.Λ. πιστεύει πως απο τη στιγμη που το υπουργείο εργασίας καλει και προτρέπει τους μαθητες να δουλέψουν πρέπει να μπορει να τους προστατεύει και να φροντίζει ώστε να μη τυγχάνουν εκμετάλλευσης.

Ακόμα πιστεύουμε πως οι συντεχνίες οφείλουν να ενημερώνουν τους εργαζομένους μαθητες και να φροντίζουν να τηρούνται οι σχετικες συμβάσεις που εξυπηρετουν τα συμφέροντα τόσο των εργαζομένων μαθητων όσο και του ευρύτερου εργατικου κινήματος.

Άμεσο καθήκον που μπαίνει μπροστα στον κάθε εργαζόμενο μαθητη είναι: Με τη συνειδητοποίηση ότι οι μαθητες είναι αναπόσπαστο κομμάτι της εργατικης τάξης, πρέπει να συμβάλουν θετικα στον αγώνα που διεξάγει η εργατικη τάξη για την υποστήριξη των δικων της συμφερόντων.

Άλλο καθήκον που μπαίνει στον κάθε εργαζόμενο μαθητη και είναι εξίσου σοβαρο είναι το εξης: Η ορθη χρήση και μεθοδευμένη μεταφορα της πείρας που αποχτουν απο την επαφη-τους με το χώρο της εργατικης τάξης, στα σχολεία.

Μέσα στη παραγωγη οι μαθητες βλέπουν γυμνη και ξεκάθαρη την πραγματικότητα. Εκεί τους δημιουργείται ο πρώτος προβληματισμος για τη πραγματικότητα της κοινωνίας. Μιας κοινωνίας ολότελα διαφορετικης απο αυτη που διδάσκεται στα σχολεία.

Επομένως ο αγώνας των μαθητων θα πρέπει να στραφει προς την κατεύθυνση του να τεθει η Παιδεία πάνω σε σωστη βάση για να εξυπηρετει το σύνολο του λαου και όχι τα συμφέροντα της οικονομικης ολιγαρχίας.

Η Δ.Ν.Δ.Λ. σα μαθητικη οργάνωση που απευθύνεται ιδιαίτερα στους εργαζόμενους μαθητες και που αποσκοπει να συνδέσει τους αγώνες της εργατικης τάξης με τους αγώνες των εργαζόμενων μαθητων καλει τους εργαζόμενους μαθητες να πυκνώσουν τες τάξεις -της γύρω απο τους πιο κάτω στόχους:

1. **Δωρεάν Παιδεία σ' λα τα επίπεδα.**
2. **Μηνιαίο επίδομα απο το σχολείο στους εργαζόμενους μαθητες.**
3. **Ελεύθερο μαθητικο συνδικαλισμο και πολιτικοποίηση.**
4. **Συμμετοχη των μαθητων στον καθορισμο λειτουργίας του σχολείου.**
5. **Αναγνώριση του απολυτηρίου των Τεχνικων Σχολων.**

Κεντρικο Συμβούλιο
Δημοκρατικης Νεολαίας
Δώρου Λοΐζου

ΤΟ ΚΥΠΡΙΑΚΟ ΦΟΙΤΗΤΙΚΟ ΚΙΝΗΜΑ ΣΤΗΝ ΑΓΓΛΙΑ

Ο Σύλλογος Κυπρίων Φοιτητων (Συ.Κ.Φ.Α.) ιδρύθηκε τον Νιόβρη του 75 με την αυτοδιάλυση και ενοποίηση των δυο αντιπραξικοπηματικων φοιτητικων ενώσεων Φ.Ε.Κ.Β. και Ε.Κ.Φ. Στο Σύλλογο ανήκουν φοιτητες όλων των πολιτικων παρατάξεων εκτός απο αμετανόητους ιουλιανους που στεγάζονται κάτω απο την ομπρέλλα ΕΦΕΚΑ.

Στον Σύλλογο υπάρχουν σήμερα τρεις παρατάξεις. Οι δυο, Δημοκρατικη Κίνηση και Φοιτητικη Αγωνιστικη Παράταξη, υπήρχαν απο την ίδρυση του Συλλόγου και η τρίτη ο Ελεύθερος Σύνδεσμος, δημιουργήθηκε πριν λίγους μήνες. Το εννιαμελες Διοικητικο Συμβούλιο εκλέγεται με το δημοκρατικο σύστημα της απλης αναλογικης και έτσι όλες οι παρατάξεις αντιπροσωπεύονται στο Συμβούλιο και συμμετέχουν στες αποφάσεις και στη δουλεια του συλλόγου.

Οι κύριοι τομεις δράσης του Συ.Κ.Φ.Α. ήταν απο την ίδρυση του ως σήμερα δυο. Ο συνδικαλιστικος και ο πολιτικός όπου γίνεται προσπάθεια διαφώτιση της Αγγλικης κοινης γνώμης και των ξένων φοιτητων στην Αγγλία.

Μεγάλα είναι τα προβλήματα που αντιμετωπίζουν οι Κύπριοι, και γενικα οι ξένοι φοιτητες στην Αγγλία, και κάθε μέρα γεννιούνται νέα και οξύνονται τα παλια. Οι συνεχεις αυξήσεις των διδάκτρων για ξένους φοιτητες πάνε να δημιουργήσουν αξεπέραστο φράγμα για όσους δεν προέρχονται απο την οικονομικη ελιτ. Αυτη η καθαρα ρατσιστικη φιλοσοφία της Εγγλέζικης κυβέρνησης έχει προκαλέση τη μαζικη αντίδραση του φοιτητικου κόσμου και ανάκοψε προσωρινα- το ανέβασμα των διδάκτρων στα απαγορευτικα για ξένους επίπεδα που προωθούσαν αντιδραστικα στοιχεία του Εγγλέζικου Υπουργείου Παιδείας.

Πολλοι κύπριοι φοιτητες σκέφτονται να διακόψουν εξ αιτίας της κατάστασης ενω άλλοι είτε το έχουν κάμει, είτε έκαμαν άλλους συμβιβασμους, όπως η παράνομη δουλεια για εξευτελιστικα μεροκάματα ή ο γάμος για να θεωρούνται Βρεττανοι και να μπορουν να δουλεύουν νόμιμα και να σπουδάζουν *part-time*.

Ο Συ.Κ.Φ.Α. (Σύλλογος Κυπρίων Φοιτητων Αγγλίας) με όλους τους οικονομικους περιορισμους που έχει,άρχισε το 1976/77 το Ταμείο Κύπριου Φοιτητη με σκοπο να βοηθα φοιτητες μας κατα την εξεταστικη περίοδο που δεν μπορουν να εργάζουνται. Φέτος μαζεύτηκαν γύρω στες χίλιες λίρες και βοηθήθηκαν γύρω στους τριάντα φοιτητες. Τέτοια μέτρα όμως δεν μπορουν να λύσουν το πρόβλημα -ούτε καν το μετριάζουν- και είναι γι' αυτο που επείγη ένα Σχέδιο Κρατικων Υποτροφιων και Δανείων.

Δυστυχως πιέσεις προς την πλευρα της Κυπριακης Κυβέρνησης δύσκολα μπορουν να γίνουν διότι το φοιτητικο κίνημα στην Αγγλία είναι πολυ αδύνατο και σχεδον ανοργάνωτο.

Η έλλειψη καλα οργανωμένου φοιτητικου κινήματος ωφείλεται σε πολλους λόγους. Πρώτα οι αποστάσεις, ύστερα η έλλειψη τόπου συγκέντρωσης όπως για παράδειγμα θα ήταν μια φοιτητικη στέγη και το ότι πολλοι εργάζονται και σπουδάζουν πράγμα που δεν τους αφήνει ελεύθερο χρόνο. Εκείνο όμως, που χτυπα πισώπλατα την προσπάθεια μαζικοποίησης είναι οι διασπαστικες ενέργειες της κλίκας ΕΦΕΚΑ που παρουσιάζεται σαν η δεξια φοιτητικη ένωση δημιουργώντας έτσι μια πόλωση που απωθει τους μετριοπαθεις φοιτητες. Το απαράδεκτο στην όλη υπόθεση είναι ότι αυτα τα φιλοχουντικα, ιουλιανα απομεινάρια μπαινοβγαίνουν στα κυβερνητικα γραφεία και κάμνουν και επίσημες επαφες με τον ίδιο τον Πρόεδρο Κυπριανου ο οποίος φέρεται να υποσχέθηκε να θέση υπο την προστασία του τα 25-χρόνια της ΕΦΕΚΑ.

Στον πολιτικο τομέα οι φοιτητες μας έχουν σαν κύρια δουλεια τη διαφώτηση της Αγγλικης κοινης γνωμης, ιδίως μέσα στα εκπαιδευτικα ιδρύματα.

Στην Αγγλία -που είναι και μια απο τους κύριους υπεύθυνους της τραγωδίας της Κύπρου- η δουλεια της διαφώτισης έχει ιδιαίτερη σημασία, και οι φοιτητες απο τη φύση των ασχολιων τους μπορουν νάναι οι καλύτεροι πρεσβευτες των κυπριακων δικαίων.

Ο Συ.Κ.Φ.Α. προσπαθει πάντα να φέρνει το κυπριακο σ' όσες εκδηλώσεις προσκληθει και σε συνεργασία με Κυπριακους και Ελληνικους Ομίλους Κολλεγίων, οργανώνει «βδομάδα για την Κύπρο» στα διάφορα κολλέγια. Στα πλαίσια τέτοιων εκδηλώσεων γίνουνται ομιλίες, εκθέσεις αφίσιας και βιβλίου και δημόσιες συζητήσεις.

ΓΙΩΡΓΟΣ ΑΝΤΩΝΙΑΔΗΣ
ΛΟΝΔΙΝΟ

ΚΟΙΝΩΦΕΛΗ ΕΡΓΑ ΚΑΙ ΑΔΕΙΕΣ ΕΡΓΑΤΩΝ

ΠΕΡΙ ΚΟΙΝΟΦΕΛΩΝ ΕΡΓΩΝ ΚΑΙ ΕΡΓΑΤΙΚΩΝ ΚΑΤΑΚΤΗΣΕΩΝ

Στο Εργατικο Γραφείο του Σ.Κ. ΕΔΕΚ Λεμεσου έφθασε μια περίεργη εγκύκλιος της ΣΑ·Υ·ΠΑΡΚΟ προς το προσωπικο της που εργάζεται στους συνοικισμους Λινόπετρας, Κάτω Λακατάμιας και στο λιμάνι Λεμεσου.

Συγκεκριμένα η εγκύκλιος που τοποθετήθηκε στους φακέλλους πληρωμης των εργατοτεχνιτων περιέχει όλα τα δικαιολογητικα για «κοινοφελη και ανθρωπιστικης φύσεως έργα», να μην μείνουν οι πρόσφυγες για 5ον χειμώνα χωρίς στέγη, για αποσυμφώρηση του λιμανιου κ.λ.π. με κατακλείδα να ξεκουραστουν για μια μονο βδομάδα αντι για δυο οι εργαζόμενοι, και να δουλέψουν για να τελειώσουν πιο γρήγορα οι πιο πάνω εργασίες της εταιρείας.

Ως εδώ τίποτε το περίεργο, γιατι η εταιρεία τη δουλεια της θέλει να κάνει, και προσφέρει μάλιστα ακόμη μιας βδομάδας χρήματα στις τζέπες των εργαζομένων, αφου στερηθουν φυσικα του δικαιώματος να ξεκουραστουν σ' αυτο το διάστημα. Το περίεργο σ' αυτη 'τη περίπτωση είναι το σημείο που αναφέρει πως η διεύθυνση της εταιρείας μαζι με τους ηγέτες των Συντεχνιων ΣΕΚ—ΠΕΟ, σε κοινη συνεδρία στις 19/7/78 αποφάσισαν ομόφωνα για την πιο πάνω διευθέτηση.

Πήγαμε στους τόπους δουλειας τόσο στη Λινόπετρα όσο και στο λιμάνι και είδαμε τους εργάτες την ώρα της μεσημεριάτικης ανάπαυσης. Ρωτήσαμε φυσικα αν τηρήθηκαν οι συντεχνιακοι κανονισμοι για ενημέρωση εκ των προτέρων των εργατων, πριν κυκλοφο
ρίση η εγκύκλιος της εταιρείας και διαπιστώσαμε πως καμμια τέτοια ενημέρωση, σύσκεψη ή συνέλευση έγινε πριν την κυκλοφορία της εγκυκλίου.

Η φυσικη αντίδραση των εργατοτεχνιτων γι' αυτη την ομόφωνη απόφαση Συντεχνιων και εταιρείας ανησύχησε τους συντεχνιακους ηγέτες γι' αυτο προσπάθησαν με δύο κοινες συνελεύσεις στους τόπους δουλειας να πείσουν τους εργαζομένους να εργαστουν απο της 21ης-μέχρι της 26ης Αυγούστου. Παρα τα πολλά και σοβαρα επιχειρήματα των συντεχνιακων ηγετων, μερικα των οποίων δεν τιμουν τους συντεχνιακους ηγέτες, εντούτοις και πάλιν οι εργατοτεχνίτες αρνούνται να καταστρατηγήσουν κεκτημένα δικαιώματα «για άδεια αναπαύσεως», και αρνήθηκαν να υπακούσουν στην κοινη προτροπή.

Ύστερα απο τη θαρραλέα και ώριμη αυτη ενέργεια των εργαζομένων, το θέμα παρέμεινε μετέωρο με την δήλωση πως όσοι θέλουν να εργαστουν τα εργοτάξια και των τριων περιφερειων θα εργάζονται με τον ίδιο ρυθμό, κατά τις εργάσιμες μέρες.

Εμεις δεν έχουμε να προσθέσουμε τίποτε περισσότερο απο στην απόφαση των εργατοτεχνιτων παρα να εκφράσουμε μια απορία. Αραγε έχουν οι «Ηγέτες των Συντεχνιων» συνειδητοποιήσει τους κινδύνους που δημιουργούνται για τες εργατικες καταχτήσεις αν σήμερα με τη μια και αύριο με την άλλη δικαιολογία επιτρέπουμε στους εργοδότες να καταργουν τα εργατικα δικαιώματα για να εχτελουν τα«μεγάλα κοινωφελη και συνάμα ανθρωπιστικης φύσεως έργα» τους και να πραγματοποιουν τα όχι και τόσο ανθρωπιστικης φύσεως υπερκέρδη τους.

Συναδελφικα,
Ιάκωβος Κατσουνωτος
Λεμεσος

Στους εργάτες του εργοταξίου στη Λακατάμια η εγκύκλιος δόθηκε το περασμένο Σάββατο. Μιλώντας με μερικους εργάτες διαπιστώσαμε πως οι περισσότεροι θα πάρουν κανονικα την άδεια τους και δεν θα δουλέψουν απο τις 21 μέχρι 26 Αυγούστου. Μας είπαν πως αν πληρωνόταν η βδομάδα σαν over-time τότε θα δούλευαν περισσότερο.

—Η ΣΕΚ αντίθετα με την ΠΕΟ έδωσε μια πλήρη εικόνα της κατάστασης:

Οι εργάτες δικαιούνται 16 μέρες άδεια. Απο αυτες σύμφωνα με τες πρόνοιες του νόμου, τουλάχιστο οι 9 μέρες πρέπει να είναι συνέχεια. Σε συναντήσεις που είχαν με τον Σύνδεσμο Εργολάβων Οικοδομων, οι συντεχνίες, είπαν πως οι εργάτες νοιώθουν έντονα την ανάγκη να πάρουν όλη την άδεια που δικαιούνται αυτη την περίοδο και συμφωνήθηκε να να δοθουν οι άδεις απο 14 μέχρι 29 τρέχοντος μηνος. Αν όμως, υπήρχε κάποια εταιρεία με πολυ σοβαρες ανάγκες θα μπορούσε να γίνη εξαίρεση και να μην πάρουν όλη την άδεια οι εργάτες, αλλα μόνο τες 9 μέρες.

Πριν απο ένα μήνα, η ΣΑ·Υ·ΠΑΡΚΟ κάλεσε τες συντεχνίες και τους είπε ότι αντιμετωπίζει δυσκολίες για να τελειώσει στο συμφωνημένο χρονικο διάστημα, στο λιμάνι Λεμεσου, στον καταυλισμο Λινόπετρα Λεμεσού και στον καταυλισμο Λακατάμιας. Εδω και 4 μήνες οι εργάτες σ' αυτα τα εργοτάξια δουλεύουν καθημερινα υπερωρίες για να προλάβουν τη δουλεια. Ετσι δόθηκε η Εγκύκλι ς στους εργάτες. Η συμφωνία αυτη συντεχνιων-ΣΑ·Υ·ΠΑΡΚΟ επηρεάζει συνολικα 225 εργάτες και στα 3 εργοτάξια.

—Η εκτίμηση της ΠΕΟ & ΣΕΚ είναι ότι θα δουλέψουν 50% των εργατων. Αρκετοι απ' αυτους δεν δικαιούνται άδεια γι' αυτο είναι κατα κάποιο τρόπο υποχρεωμένοι να δουλέψουν, διαφορετικα δεν θα πληρώνονται τις μέρες της άδειας. Για να πληρώνονται την άδεια πρέπει να έχουν δουλέψει για τουλάχιστο 25 βδομάδες στον εργολάβο - εταιρεία

-Δεν υπάρχει περίπτωση η βδομάδα της άδειας την οποία οι εργάτες θα δουλέψουν να πληρωθει σαν υπερωρίες. Με βάση τες συλλογικες συμβάσεις μεταξυ των συντεχνιων και του Συνδέσμου Εργολάβων Οικοδομων οι άδειες δεν θεωρούνται αργίες και γι' αυτο δεν πληρώνονται υπερωρίες. Πιέζοντας οι συντεχνίες την εταιρεία να πληρώσει υπερωρίες είναι σαν να αμφισβητουν την σύμβαση.

-Ο λόγος που οι συντεχνίες δέχτηκαν να προτρέψουν τους εργάτες να δουλέψουν τη 2η βδομάδα είναι για τον όσο το δυνατο πιο σύντομο στεγασμο των εκτοπισθέντων (στη Λακατάμια και Λινόπετρα). Για το λιμάνι Λεμεσου φαίνεται ότι απλως θέλουν να βοηθήσουν την εταιρεία να μη βρεθει σε αδιέξοδο.

Η ΠΕΟ δεν είπε τίποτε ουσιαστικο. Μόνο τόνισε πως δεν αναγκάζουν τους εργάτες να δουλέψουν, απλως τους προτρέπουν.

Α.Π.

Τα πιο πάνω σημειώματα δείχνουν ανάγλυφα με ποιο τρόπο αντιμετωπίζονται τα θέματα της κατανομης των βαρων στην Κυπριακη κοινωνία: μια εταιρεία αδυνατει να τελειώσει έγκαιρα τη δουλεια που έχει αναλάβει. Για να προλάβει είναι αναγκασμένη να προσφέρει υπερωριακη εργασία πράγμα που μειώνει τα κέρδη της. Ετσι ανακαλύπτει τον «κοινωφελη σκοπο» των έργων που κάμνει και καλεί τους εργάτες να προσφέρουν φτηνη δουλεια τις ημέρες της ξεκούρασής τους. Ομως για την εταιρεία τα κέρδη είναι «ιερα» κοινωφελεις σκοποι ή όχι. Πριν ρίξουν το βάρος τους οι «ηγέτες των συντεχνιων» στο πλευρο της εργοδοσίας έχουν εξετάσει το μέγεθος αυτων των κερδων; Είδαν τα βιβλία της εταιρείας και βεβαιώθηκαν πως δεν μπορουν να πληρωθουν οι εργάτες τις μέρες της άδειας σαν υπερωρίες; Και αν ναι γιατι δεν έδωσαν στους εργάτες αυτα τα στοιχεία;

Οσο για το επιχείρημα ότι όλα είναι σε εθελοντικη βάση έτι οι εργάτες «αν θέλουν» θα δουλέψουν, δεν είναι παρα υπεκφυγη: Οι συντεχνίες καθαρα και ξάστερα υποστήριξαν την εταιρεία σ' αυτο το θέμα. Και έχουμε το φαινόμενο εργοδοσία και συντεχνιακη ηγεσία να προσπαθουν να πείσουν τους εργάτες να δεχτουν υποχωρήσεις για το χατήρι «κοινωφελων έργων». Αυτος όμως δεν είναι ο ρόλος που αρμόζει στη συντεχνιακη ηγεσία: θα περίμενε κανεις ότι η συντεχνία θάστεκε μαζι με τους εργάτες και να διεκδικει υπερωρίες για οποιαδήποτε δουλεια γίνεται κατα τις μέρες ανάπαυσης.

Το Γυναικείο Κίνημα

συνέχεια απο την 2η σελίδα

τρόπο θα μπορέσουν πιο εύκολα να ρθουν σε επαφη με τις πλατιες μάζες των γυναικων. Η πάλη για την επίλυση των γυναικείων προβλημάτων θα βοηθήση στην συνειδητοποίηση και πολιτικοποίηση των γυναικων όσον άφορα τα πολιτικα και κοινωνικα προβλήματα. Αυτο θα τους βοηθήση να πάρουν μέρος στους γενικότερους αγώνες για κοινωνικη αλλαγη.

Άλλοι λόγοι για ένα αυτόνομο γυναικείο κίνημα είναι ότι θα μπορέσει να δουλέψει πρωταρχικα για το γυναικείο πρόβλημα χωρίς βέβαια ν' αγνοει τα υπόλοιπα κοινωνικα προβλήματα. Έτσι θα δοθει η ευκαιρία για χειραφέτηση των γυναικων που θα μπορουν πια να συμμετέχουν ενεργα στον αγώνα. Βέβαια δεν έχουμε την ψευδαίσθηση ότι θα μπορέσουμε να επιλύσουμε όλα μας τα προβλήματα μέσα σ' αυτη την κοινωνία, αφου τα προβλήματα αυτα είναι γέννημα της κοινωνίας.

Όμως με την πάλη θα μπορέσουμε να λύσουμε αρκετα απ' αυτα τα προβλήματα δημιουργώντας ταυτόχρονα τες συνθήκες για μια επαναστατικη αλλαγη της κοινωνίας.

Αντίθετα αν μείνουμε παθητικος δέκτης των προβλημάτων θα παίξουμε αρνητικο ρόλο στην επανα στατική διαδικασία, αφου δεν θα είμαστε έτοιμες να δεχτούμε την επαναστατικη αλλαγη.

Συντροφικα
Λουίζα

ΕΓΚΥΚΛΙΟΣ

Πρός τούς ἐργατοτεχνίτες τῶν ἐργοταξίων Λινόπετρας, Κάτω Λακατάμιας καί Δημένος Λεμεσοῦ

Ἡ Ἑταιρεία ΣΑΥΠΑΡΚΟ κατόπιν συμφωνίας μέ τήν Κυβέρνηση ἀνέλαβε νά ἐκτελέση τρία μεγάλα κοινωφελή καί συνάμα ἀνθρωπιστικής φύσεως ἔργα, εἰς πολύ σύντομο χρονικό διάστημα, βοηθώντας ἔτσι θετικά εἰς τήν ἀνασυγκρότηση τοῦ τόπου μας.

Εἰς κοινή συνεδρία πού πραγματοποιήθηκε τήν 19η Ἰουλίου, 1978, μεταξύ τῆς Διευθύνσεως τῆς Ἑταιρείας καί τῶν Ἡγετῶν τῶν Συντεχνιῶν Π.Ε.Ο. καί Ε.Ε.Κ. ἀπεφασίσθη ὁμοφωνα ὅπως τά ἐργοτάξια τῶν προσφυγικῶν συνοικισμῶν Λινόπετρας καί Κάτω Λακατάμιας καθώς καί τοῦ Δημένα Λεμεσοῦ ἀργήσουν μόνο ἀπό τήν 13η Αὐγούστου μέχρι τήν 20η Αὐγούστου, ἀμφοτέρων τῶν ἡμερομηνιῶν συμπεριλαμβανομένων, γιά τούς κάτωθι λόγους:-

(α) Μέ τήν ἔγκαιρη συμπλήρωση τῶν ἀνωτέρω συνοικισμῶν θά μπορέσουν νά στεγασθοῦν ἱκανοποιητικά περίπου 2,500 ἐκτοπισθέντες συμπατριῶτες μας προτοῦ ἐπέλθη ὁ πέμπτος χειμώνας.

(β) Ἡ ἐργασία κατά τές καλοκαιρινές μέρες μαζί μέ τές ὑπερωρίες εἶναι ἰσοδύναμη μέ τετραπλάσιο σχεδόν ἀριθμό χειμερινῶν ἡμερῶν καί, ὡς ἐκ τούτου, ἡ ἀποπεράτωση τῶν ἐργασιῶν θά γίνη πολύ πιό γρήγορα γιά νά παραδοθοῦν καί γρήγορα οἱ κατοικίες στούς δικαιούχους.

(γ) Μέ τήν ἀποπεράτωση τῶν ὑποστέγων τοῦ Δημανιοῦ θά δημιουργηθή ἀποσυμφόρηση τοῦ Δημανιοῦ καί θά λυθή τό πρόβλημα πού ἐδημιουργήθη λόγῳ τῆς τουρκικῆς κατοχῆς τοῦ Δημανιοῦ τῆς Ἀμμοχώστου.

Ἔτσι, τόσον οἱ Συντεχνίες ὅσο καί ἡ Ἑταιρεία ἀπεφάσισαν ὅπως κηρύξουν τές ὑπόλοιπες μέρες τῆς ἄδειας, ἀπό τῆς 21ης Αὐγούστου μέχρι τῆς 26ης Αὐγούστου, ὡς ἐργάσιμες γιά τά τρία ζωτικά γιά τήν Κύπρο ἐργοτάξια καί παρακαλοῦν, ἀλλά συγχρόνως προτρέπουν ὅπως ἐπιδιωχθοῦν νά ἐργασθοῦν νά προσέλθουν εἰς

ΣΥΝΔΡΟΜΕΣ
Εσωτερικο 24 φύλλα 2000 μίλς
Εξωτερικο 24 φύλλα 2500 μίλς
Τιμη φύλλου 50 μίλς
Οι επιταγες στο λογαριασμο
05-8-00 4572 Λαϊκη Τράπεζα
Κύπρου Λευκωσία
Η Σοσιαλιστικη Έκφραση θα διατείθεται στα Γραφεία της Σοσιαλιστικης Νεολαίας ΕΔΕΝ Κωνσταντίνου Παλαιολόγου 23 Λευκωσία ή για συνδρομες Τ.Κ. 1064 Λευκωσία